

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปผลการศึกษาในครั้งนี้ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ตลอดจนวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อเสนอแนวทางการสร้างแผนยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

ความสำคัญของการวิจัย

ผู้วิจัยจะได้ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว และแนวทางการจัดการท่องเที่ยว ของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช แล้วนำผลการศึกษาที่ได้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. ภาครัฐ หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด อบต.
2. ภาคเอกชน เช่น ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการบริการ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวใน อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น โรงแรม ร้านอาหาร บริการรถรับจ้าง เป็นต้น
3. ภาคประชาชน ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของอำเภอสิชลที่มีแหล่งท่องเที่ยว
4. นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ และภาคเอกชนโดยมีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวนกลุ่มละ 100 คน และได้เลือกกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน โดยทำการสุ่มแบบบังเอิญ (Convenience sampling) และนักท่องเที่ยวนอก (Accidental sampling) จำนวนกลุ่มละ 100 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ รายการตรวจสอบทรัพยากร และแบบสอบถาม

1. แบบสำรวจทรัพยากรท่องเที่ยว (Resource Audit) ของสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทำให้ทราบถึง ข้อมูลทรัพยากรท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ เพื่อที่จะให้เป็นฐานข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามต่อไป

2. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การพัฒนาอย่างยั่งยืน การวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการ นโยบายของรัฐบาล และแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือเชิงปริมาณ เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์และแนวทางในการพัฒนาโดยแบ่งเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ดังนี้

2.1 แบบสอบถามชุดที่ 1 ความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชล แบ่งออกเป็น 8 ตอน

2.2 แบบสอบถามชุดที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับแนวทางในการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชล แบ่งออกเป็น 7 ตอน

3. นำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์โดยดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น เก็บประวัติของอำเภอ การตั้งถิ่นฐาน ประเพณี วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต การศึกษา การประกอบอาชีพ การคมนาคม และการสาธารณสุข และการสร้างความสัมพันธ์ชุมชน หลังจากนั้นส่งหนังสือไปยังหน่วยงานราชการและภาคเอกชน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการขอข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว และตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับ และเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลมาบันทึก เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Means) และการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะรายงานผลโดยสอดคล้องกับแบบสอบถาม โดยมีผลวิจัยทางทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม งานมหกรรม เทศกาล ประเพณี กิจกรรม การบริการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของอำเภอสิชล ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ทศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการมีส่วนร่วมภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว ในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการนำค่าผลการรวมสูงสุดของประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มาเฉลี่ยเพื่อสร้างแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

สรุปผลการตรวจสอบทรัพยากร

ทรัพยากรหลักที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวของอำเภอสิชล ได้แก่ ทรัพยากรทางทะเล ได้แก่ ชายหาด อ่าว มีหาดทรายที่บริสุทธิ์ ทัศนียภาพที่สวยงาม และยังคงความอุดมสมบูรณ์ ในขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ น้ำตก ป่าไม้ ถ้ำและภูเขา จัดเป็นทรัพยากรสนับสนุน สำหรับการประเมินคุณภาพทรัพยากรการท่องเที่ยว ผู้วิจัยขอสรุปว่าทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลซึ่งเป็น ทรัพยากรหลักของอำเภอสิชลที่มีได้รับผลกระทบจากการพัฒนาการท่องเที่ยวมากนักร ซึ่งแตกต่าง จากหาดขนอม และหาดพิทยาที่เริ่มเสื่อมโทรมของชายหาดอื่นเนื่องมาจากได้รับผลกระทบจาก การพัฒนาการท่องเที่ยว

ในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ และทรัพยากรมหรรมงาน เทศกาลประเพณี ผู้วิจัยขอสรุปว่า ทรัพยากรเหล่านี้มีความสำคัญต่อชุมชนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนเรียนรู้เรื่องราวประเพณีที่สำคัญต่าง ๆ ตลอดจนการอนุรักษ์ ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ทรัพยากรกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นหลักคือ การศึกษาธรรมชาติและการเล่นป่า เพราะ มีธรรมชาติป่าไม้และน้ำตกที่สมบูรณ์ อีกทั้งน้ำตกที่อำเภอสิชลแต่ละแห่งมีความสวยงาม มีความ สมบูรณ์ของธรรมชาติแวดล้อม ที่ให้ความร่มเย็น จึงเหมาะสมที่จะได้รับการจัดการดูแลอย่าง ถูกต้อง ส่วนทรัพยากรบริการที่โดดเด่นที่สุดคือ ที่พักที่อยู่ในภูมิทัศน์ที่สวยงาม

สรุปผลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างภาครัฐ สรุปผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภาครัฐส่วนใหญ่เป็นหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี และส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพ ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ รับราชการ ซึ่งมีรายได้อยู่ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างภาคเอกชน สรุปผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภาคเอกชนส่วนใหญ่ เป็นชาย มีช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี และส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญา ตรี อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ซึ่งมีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างภาคประชาชน สรุปผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภาคประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาย มีช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี และส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับ ปริญญาตรี อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ซึ่งมีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท

ผู้วิจัยขอสรุปว่าข้อมูลจากแบบสอบถามของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน มีช่วงอายุระหว่าง 25 – 44 ปี ซึ่งเป็นส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวและข้าราชการ มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,000 – 15,000 บาท

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างภาคนักท่องเที่ยว เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว สรุปผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภาคนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าเพศชาย แต่ไม่แตกต่างกันมากนักโดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17 - 24 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชนที่ไม่มีรายได้ แต่เมื่อร่วมช่วงอายุระหว่าง 25-54 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มวัยทำงานที่มีรายได้พบว่า มีจำนวนมากกว่ากลุ่มแรก และส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ ป.4 และ ปวส. อาชีพของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ นักเรียน/นักศึกษา รองลงมา คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงาน/ลูกจ้างบริษัท สำหรับรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท รองลงมาคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท และกลุ่มที่3 เป็นกลุ่มท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงสุดมีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ รองลงมาเป็นภาคกลาง และกรุงเทพฯและปริมณฑล

ลักษณะการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยเดินทางมาอำเภอสิชลก่อน นักท่องเที่ยวส่วนมากได้รับข้อมูลข่าวสารมาจากเพื่อน/ญาติ อินเทอร์เน็ต และวารสาร/นิตยสาร วิทยุ/โทรทัศน์ ตามลำดับ โดยมีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวและกิจกรรม ส่วนมากต้องการมาเที่ยว ชายหาด ทะเล รองลงมา ซื้อสินค้าพื้นเมือง วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางส่วนใหญ่ พักผ่อน/ท่องเที่ยว เยี่ยมญาติ/เพื่อน และประชุม/สัมมนา ลักษณะการมาท่องเที่ยวส่วนมากมาเป็นครอบครัว รองลงมา กลุ่มเพื่อน และคนเดียว ยานพาหนะส่วนใหญ่เดินทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว รองลงมา รถจักรยานยนต์ และรถโดยสารประจำทาง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พักค้างคืน ส่วนมากพักที่บ้านญาติหรือเพื่อน รองลงมา รีสอร์ท และ โรงแรม ส่วนใหญ่พักค้างคืน 2 คืน รองลงมา 1 คืน และ3 คืน มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาครั้งนี้ ต่ำกว่า 1,000 บาท และส่วนใหญ่ไม่มีจุดหมายที่จะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวที่ อำเภอสิชล จังหวัด นครศรีธรรมราช ทางด้านทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์ กิจกรรม มหกรรม/เทศกาล/งานประเพณี และการบริการ ของกลุ่มประชากรทั้ง 4 ด้าน คือ

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติของ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช อันดับแรก คือ ชายหาด ได้แก่ อ่าวท้องยาง, หาดสิชล, หาดหินงาม, หาดทุ่งไผ่ ซึ่งเป็น แหล่งท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ น้ำตกสี่ขีด, น้ำตกหนานเตย, น้ำตกวังไทร, น้ำตกภู ริน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ อุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด, สถานี พัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า, เส้นทางศึกษาป่า มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยสรุปแล้วผู้วิจัยเห็นว่าชายหาดอ่าวท้องยาง หาดสิชล หาดทุ่งไผ่ ยังคงความโดดเด่นและ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว

ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของ อำเภอสิชล จังหวัด นครศรีธรรมราช อันดับแรก คือ อาหาร ได้แก่ อาหาร แกงเหลือง, แกงเลียง, แกงไตปลา อันดับ 2 คือ วัด ได้แก่ วัดสุขชน, วัดวิเวก, วัดดอนศาลา, วัดปทุมทายการาม และอันดับ 3 คือ ดนตรี ได้แก่ ดนตรีและรำโนราห์, หนังตะลุง, ภาษาใต้ โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดย สรุปแล้วผู้วิจัยเห็นว่าอาหารของอำเภอสิชลมีรสชาติที่เข้มข้น ได้แก่ แกงเหลืองที่เป็นแกงที่มี ชื่อเสียง แกงเลียง เป็นอาหารประจำบ้านของชาวอำเภอสิชล และแกงไตปลา เป็นแกงที่เป็น เอกลักษณ์ของอำเภอสิชล เนื่องจากคนได้นิยมรับประทานแกงไตปลากับข้าวหรือขนมจีนและเป็น ที่นิยมจนถึงปัจจุบัน

ทรัพยากรท่องเที่ยวมหกรรม/เทศกาล/งานประเพณีของ อำเภอสิชล จังหวัด นครศรีธรรมราช อันดับแรก คือ ประเพณี ได้แก่ ประเพณีแห่หมรับสารทเดือนสิบ, ลากพระ ซึ่งมี ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ ประเพณีให้ทานไฟ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ ประเพณีสงกรานต์, อาบน้ำคนแก่ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก ดังนั้นประเพณีแห่หมรับสารทเดือนสิบและประเพณีลากพระเป็นประเพณีที่โดดเด่นและ ดึงดูดที่สำคัญที่สุด ทำให้นักท่องเที่ยวจากหลายสถานที่เดินทางเข้าร่วมประเพณี เพื่อร่วมทำบุญ ตามประเพณี

ทรัพยากรกิจกรรมของ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช อันดับแรก คือ ศึกษารวมชาติ ,เดินป่าเส้นทางอ่าวท้องยาง-สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า อันดับ 2 คือ ดูนก,ส่อง สัตว์,ที่สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า และอันดับ 3 คือ เทียน้ำตก,พักผ่อน รับประทานอาหารที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด,น้ำตกหนานเตย,น้ำตกวังไทร โดยมีค่าเฉลี่ยความ

คิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยสรุปแล้วผู้วิจัยเห็นว่าอำเภอสิชลยังอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ สัตว์และระบบนิเวศแตกต่างกันไป

ทรัพยากรการบริการของ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช อันดับแรก คือ ที่พัก ได้แก่ รีสอร์ท , ที่พักสถานี่พัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า อันดับ 2 คือ ร้านค้า ร้านสะดวกซื้อ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 คือ ร้านอาหารของที่ระลึก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยสรุปแล้วผู้วิจัยเห็นว่าที่พักที่มีทัศนียภาพที่โดดเด่น นับเป็นจุดดึงดูดที่สำคัญที่สุดเนื่องจากบรรยากาศของที่พักเงียบสงบ ไม่มีเสียงรบกวน ดังเช่น หาดพิทยา หรือ หาดขนอม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

จุดแข็งของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ มีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลที่บริสุทธิ์และโดดเด่น เช่น อ่าวท้องยาง หาดสิชล หาดหินงาม หาดทุ่งไผ่ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ มีทรัพยากรธรรมชาติแบบป่าดิบชื้นและป่าดงดิบ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 ได้แก่ มีประเพณีวัฒนธรรมเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงอันยาวนาน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขอสรุปว่าจุดแข็งทั้งหมดเป็นจุดแข็งด้านทรัพยากรท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอสิชล จุดแข็งด้านองค์กรและการเข้าถึงตลาดจนสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงก็มีความสำคัญเช่นกัน

จุดอ่อนของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ ขาดแผนการตลาดเพื่อสร้างภาพลักษณ์และ Branding อำเภอสิชลในระดับนานาชาติ และอันดับ 3 ได้แก่ ขาดศูนย์ข้อมูลในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีความเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมด ผู้วิจัยขอสรุปว่าจุดอ่อนด้านการขาดแผนการจัดการ แต่จุดอ่อนที่สำคัญรองลงมา ได้แก่ ขาดแนวทางในการอนุรักษ์ขนบประเพณี และขาดการจัดการและมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นจุดอ่อนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอสิชล

โอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ พัฒนาเพื่อ Branding เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระดับโลก และร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวกับกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงทั้งทางบกและทางเรือ รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมด ผู้วิจัยขอสรุปว่าโอกาสด้านการพัฒนาการ

ท่องเที่ยว เป็นโอกาสที่สำคัญสำหรับการพัฒนาอำเภอสิชล แต่โอกาสที่สำคัญรองลงมา ได้แก่ ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดินเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นโอกาสที่มีความสำคัญต่อโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอสิชลเช่นกัน

อุปสรรคต่อการพัฒนาของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ขาดระบบการติดต่อทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว รองลงมาอันดับ 2 ได้แก่ มีคู่แข่งเป็นจังหวัดใกล้เคียงและประเทศใกล้เคียง และอันดับ 3 ได้แก่ ปัญหาความไม่สงบความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมด ผู้วิจัยขอสรุปว่า อุปสรรคต่อการพัฒนาทั้งหมดเป็นอุปสรรคจากภายนอก และอุปสรรคด้านนักท่องเที่ยว กฎหมาย กฏระเบียบ และความไม่มั่นคงทางการเมืองและเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นอุปสรรคที่ต้องทำให้เป็นโอกาสของอำเภอสิชล

ผู้วิจัยขอสรุปการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ดังนี้ อำเภอสิชลมีทรัพยากรท่องเที่ยวที่โดดเด่น มีโอกาสที่จะพัฒนาในด้าน branding และกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง เพื่อวางแผนการท่องเที่ยวในลักษณะของการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานระดับประเทศ

ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของ อำเภอสิชล ในรูปแบบตารางดังนี้ ตาราง 120 แสดงผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของอำเภอสิชล

จุดแข็ง
1.มีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลที่บริสุทธิ์และโดดเด่น
2.มีทรัพยากรธรรมชาติแบบป่าดิบชื้นและป่าดงดิบ
3. มีประเพณีวัฒนธรรมเก่าแก่ที่มีชื่อเสียง
4. อบต.สิชล มีความเข้มแข็งและมีความมุ่งมั่นพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
5. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เข้าถึงได้ง่ายและสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียง
6.อบต. สิชลมีเงินทุนและได้รับงบประมาณการท่องเที่ยว
7.อบต. สิชลมีวิสัยทัศน์และแผนพัฒนาที่กว้างไกล
จุดอ่อน
1. ขาดแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. ขาดแผนการตลาดและBranding อำเภอสิชลในระดับนานาชาติ

ตาราง 120 (ต่อ)

จุดอ่อน
3. ขาดศูนย์ข้อมูลในแหล่งท่องเที่ยว
4. ขาดแนวทางในการอนุรักษ์ขนบประเพณี
5. ขาดการจัดการและมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว
6. ขาดระบบสาธารณูปโภคเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
7. ขาดบริการด้านอาหาร ภัตตาคาร ที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ
8. ชุมชนชายที่ให้ต่างชาติสร้างรีสอร์ท
โอกาส
1. พัฒนาเพื่อ Branding เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระดับโลก
2. ร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวกับกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงทั้งทางบกและทางเรือ
3. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
4. ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดินเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว
อุปสรรค
1. ขาดระบบการติดต่อทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
2. มีคู่แข่งเป็นจังหวัดใกล้เคียงและประเทศใกล้เคียง
3. ปัญหาความไม่สงบ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
4. นักท่องเที่ยวยังคงเป็นตลาดกลุ่มจังหวัดเพื่อนบ้าน
5. ขาดกฎระเบียบด้านมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
6. ความไม่มั่นคงทางการเมืองและเศรษฐกิจ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการในการพัฒนาอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืน

วิสัยทัศน์ที่สำคัญที่สุดของ อำเภอสิชล คือ อำเภอสิชลจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 ได้แก่ อำเภอสิชลจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 ได้แก่ อำเภอสิชลจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพและมาตรฐานโดดเด่นเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าระดับสูง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และสุดท้าย

อันดับ 4 ได้แก่ อำเภอสิชลจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและฟื้นฟูมรดกด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

จึงอาจสรุปได้ว่า วิสัยทัศน์ของอำเภอสิชล คือ อำเภอสิชลจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน จะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพและมาตรฐานโดดเด่นเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าระดับสูง ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์ที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการด้านต่าง ๆ

ประเด็นยุทธศาสตร์ของ อำเภอสิชล มีการเปลี่ยนแปลงไปตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว เป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญอันดับแรก ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและจิตใจเพื่อปลูกจิตสำนึกจากอันดับ 4 กลับมาเป็นแนวทางในการทำความปรารถนาที่จะให้อำเภอสิชลพัฒนาไปในทิศทางที่รองลงมาเป็นอันดับ 2 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น เป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญอันดับ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนอำเภอสิชล จากอันดับ 2 เป็นอันดับ 4

โดยสรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุดของอำเภอสิชล ได้แก่ แนวทางในการทำวิสัยทัศน์ให้เป็นจริง ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว เป็นยุทธศาสตร์หลัก รวมทั้งยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและจิตใจเพื่อปลูกจิตสำนึกซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาและเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นของอำเภอสิชล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

โดยสรุปแล้วมีอยู่ 3 กลยุทธ์ ตามลำดับดังนี้ คือ กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีโครงการภายใต้กลยุทธ์ตามลำดับดังนี้ คือ โครงการที่ 1 จัดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียจากชุมชนและรีสอร์ทบริเวณหาดสิชลและหาดหินงาม โครงการที่ 2 การอนุรักษ์พื้นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและนกบริเวณสถานีพัฒนาและส่งเสริมอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า โครงการที่ 3 การควบคุมด้านน้ำมันเครื่องและควันพิษในบริเวณหาดสิชล หาดหินงาม หาดทุ่งไผ่ โครงการที่ 4 การป้องกันมลพิษด้านเสียงจากเรือสปีดโบ๊ทและเรือหางยาวบริเวณหาดหินงามและหาดสิชล โครงการที่ 5 การพลังงานทดแทนจากแสงอาทิตย์จากหาดทุ่งไผ่จนถึงเขาพลายดำ และโครงการที่ 6 การสร้างโรงปุ๋ยหมักและก๊าซชีวภาพจากขยะของอำเภอสิชล กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีโครงการภายใต้กลยุทธ์ตามลำดับดังนี้ คือ โครงการที่ 1 โครงการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพบริเวณตำบลทุ่งไผ่ โครงการที่ 2 โครงการนำร่อง

กิจกรรมพายเรือแคนูในอ่าวทองยาง โครงการที่ 3 โครงการตั้งแคมป์บริเวณสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า โครงการที่ 4 โครงการขี้อักรยานสัมผัสธรรมชาติบริเวณเขาพลายดำ โครงการที่ 5 โครงการนำร่องกิจกรรมดำน้ำตื้นและน้ำลึก โครงการที่ 6 โครงการออกเรือตกหมึกที่หาดทุ่งไผ่ และโครงการที่ 3 โครงการร่วมกิจกรรมหาหอยเสียบหาดทุ่งไผ่, หาดหินงาม, หาดสิชล กลยุทธ์ที่ 3 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีโครงการภายใต้กลยุทธ์ตามลำดับดังนี้ คือ โครงการที่ 1 การสร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เช่น อ่าวทองยาง หาดหินงาม หาดสิชล หาดทุ่งไผ่ โครงการที่ 2 กำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น หาดสิชล หาดหินงาม อ่าวทองยาง โครงการที่ 3 อนุรักษ์และฟื้นฟู ป่าชายเลน ตำบลสิชล ตำบลทุ่งไผ่ โครงการที่ 4 โครงการแบ่งเขตพื้นที่ของอำเภอสิชลเพื่อใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว โครงการที่ 5 การสร้างมาตรฐานกิจกรรมของการท่องเที่ยวทางทะเลเช่น อ่าวทองยาง หาดหินงาม หาดสิชล หาดทุ่งไผ่ โครงการที่ 6 การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคด้านถนน ช่วงก่อนทางขึ้นเขาหลายตำบลจนถึงสถานีพัฒนาและส่งเสริมอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า นครศรีธรรมราช และป้ายบอกทาง และโครงการที่ 6 การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพของอำเภอสิชล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนอำเภอสิชล

โดยสรุปแล้วมีอยู่ 2 กลยุทธ์ ตามลำดับดังนี้ คือ กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างเครือข่ายด้านการจัดการท่องเที่ยว มีโครงการภายใต้กลยุทธ์ตามลำดับดังนี้ คือ โครงการที่ 1 โครงการที่ 3 ตั้งสมาคมพัฒนาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของอำเภอสิชล โครงการที่ 2 เพื่อจัดตั้งองค์กรกลางในการรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวของอำเภอสิชลที่ อบต.ทุ่งไผ่ โครงการที่ 3 อบรมเพื่อพัฒนาทักษะการวางแผนและด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการของอำเภอสิชล โครงการที่ 4 โครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวของแต่ละหมู่บ้าน โครงการที่ 5 สร้างเครือข่ายระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน นักวิชาการ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง และโครงการที่ 6 โครงการอบรมทักษะการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของแต่ละอบต. กลยุทธ์ที่ 2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่นอำเภอสิชล มีโครงการภายใต้กลยุทธ์ตามลำดับดังนี้ คือ โครงการที่ 1 อบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านธรรมชาติทางทะเลและทางบก โครงการที่ 2 อบรมทักษะการนำเที่ยวในเรือประมงเล็กที่ตำบลทุ่งไผ่ โครงการที่ 3 การอบรมทักษะการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและสินค้าท่องเที่ยวเช่น จักรสาน ผ้าบาติก กลุ่มอาชีพแม่บ้านห้วยทรายทอง โครงการที่ 4 อบรมทักษะการให้บริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แบบนวัตกรรมไทย ในอำเภอสิชล โครงการที่ 5 การอนุรักษ์วิถีรักษาแบบหมอชาวบ้านดั้งเดิมของอำเภอสิชล โครงการที่ 6 อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของอำเภอสิชล โครงการที่ 7 การอนุรักษ์การปรุงอาหารคาว

หวานแบบดั้งเดิมของอำเภอสิชล โครงการที่ 8 การอบรมทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โครงการที่ 9 การอบรมทักษะการจัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว SMEs ในอำเภอสิชล โครงการที่ 10 อบรมทักษะด้านการจัดการโฮมสเตย์ แก่กลุ่มแม่บ้านของอำเภอสิชล และโครงการที่ 11 การอบรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนำชมสวนยาง ปาล์มน้ำมัน และทำปุ๋ยหมัก

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น

โดยสรุปแล้วโดยสรุปแล้วมีอยู่ 3 กลยุทธ์ ตามลำดับดังนี้ คือ กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวอำเภอสิชล มีโครงการภายใต้กลยุทธ์ตามลำดับดังนี้ คือ โครงการที่ 1 โครงการเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสิชล โครงการที่ 2 โครงการสร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เช่น ชายหาด โครงการที่ 3 สร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางบก เช่น น้ำตก โครงการที่ 4 โครงการสร้างมาตรฐานด้านที่พักแรม และร้านอาหารในอำเภอสิชล โครงการที่ 5 สร้างมาตรฐานด้านความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น มีเสื้อชูชีพ โครงการที่ 6 สร้างมาตรฐานด้านการบริการทางการท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น รถ. ปิมน้ำมัน ATM ห้องสุขา โครงการที่ 7 กำหนดเส้นทางท่องเที่ยวของอำเภอสิชล โครงการที่ 8 สร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเช่น วัด มัสยิด ศาลเจ้า โครงการที่ 9 สร้างแพคเกจทัวร์เพื่อท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จของอำเภอสิชล และโครงการที่ 10 สร้างศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวอำเภอสิชลบริเวณสี่แยกอำเภอสิชล กลยุทธ์ที่ 2 การวางแผนและการจัดการตลาด มีโครงการภายใต้กลยุทธ์ตามลำดับดังนี้ คือ โครงการที่ 1 สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอไทยและทะเลอันดามัน โครงการที่ 2 การวางแผนยุทธศาสตร์ท่องเที่ยวแบบบูรณาการของอำเภอสิชล โครงการที่ 3 การสร้างภาพลักษณ์เพื่อสร้าง Branding ของการท่องเที่ยวอำเภอสิชล โครงการที่ 4 โครงการเชิญสื่อมวลชนนักหนังสือพิมพ์มาท่องเที่ยวอำเภอสิชล เพื่อเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยว (Fam Trip) โครงการที่ 5 สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติกับสิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย โครงการที่ 6 สร้างแผนพับคู่มือนักท่องเที่ยวสารคดี และเว็บไซต์ เพื่อเผยแพร่การท่องเที่ยวของอำเภอสิชลในระดับนานาชาติ โครงการที่ 7 การศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย และสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันของอำเภอสิชล และโครงการที่ 6 โครงการจัดประชาสัมพันธ์และส่งเสริม Brand การท่องเที่ยวของอำเภอสิชลในระดับนานาชาติ กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล มีโครงการภายใต้กลยุทธ์ตามลำดับดังนี้ คือ โครงการที่ 1 การสร้างระบบการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวของอำเภอสิชล โครงการที่ 2 กำหนดแผนปฏิบัติการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชล โครงการที่ 3 การสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการ

ท่องเที่ยวได้แก่ เข้าถึง ที่พัก แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม และบริการเบ็ดเตล็ดของอำเภอสิชลและนำขึ้นเผยแพร่บนเว็บไซต์ โครงการที่ 4 การวางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการของอำเภอสิชล โครงการที่ 5 สร้างระบบบริหารจัดการด้านบุคลากรท่องเที่ยวของอำเภอสิชล โครงการที่ 6 จัดตั้งองค์กรกลางเพื่อบริหารจัดการท่องเที่ยวในระดับอำเภอ โครงการที่ 7 การประเมินการพัฒนาและเสริมสร้างจุดแข็งของการท่องเที่ยวอำเภอสิชล และโครงการที่ 8 การแสวงหาแหล่งเงินทุนและระดมทุนท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและจิตใจเพื่อปลูกจิตสำนึก

โดยสรุปแล้วโดยสรุปแล้วมีอยู่ 2 กลยุทธ์ ตามลำดับดังนี้ คือ กลยุทธ์ที่ 1 การปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ มีโครงการภายใต้กลยุทธ์ตามลำดับดังนี้ คือ โครงการที่ 1 อนุรักษ์ผืนแผ่นดินไว้ให้ลูกหลานชาวสิชล โครงการที่ 2 อนุรักษ์ประเพณีแห่งมรดก ชิงเปรต ลากพระ และทำบุญให้ทานไฟของชาวสิชล โครงการที่ 3 อนุรักษ์รามโนราห์ หนึ่งตระกูล โครงการที่ 4 การปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสพระชนมายุครบ 80 พรรษา ของอำเภอสิชล โครงการที่ 5 สืบสานมรดกทางวัฒนธรรมประเพณีชาวสิชลแก่อนุชน โครงการที่ 6 ชุมชนสิชลดูแลรักษาน้ำตก โครงการที่ 7 ชุมชนสิชลรักษาหาด โครงการที่ 8 จัดตั้งหอจดหมายเหตุของอำเภอสิชล โครงการที่ 9 จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านของอำเภอสิชล ในวัดประทุมกายทวาราม หรือวัดสุชน โครงการที่ 10 อนุรักษ์ จิตรกรรม โบสถ์ วิหาร พระพุทธรูป จิตรกรรมฝาผนังของอำเภอสิชล โครงการที่ 11 การอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างป่าและชุมชน โครงการที่ 12 พิมพ์หนังสือเล่าเรื่องเกี่ยวกับอำเภอสิชล และโครงการที่ 13 เยาวชนอำเภอสิชลพิทักษ์ป่า กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาจิตใจ มีโครงการภายใต้กลยุทธ์ตามลำดับดังนี้ คือ โครงการที่ 1 อบรมแนวความคิดเกษตรทฤษฎีใหม่และเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ โครงการที่ 2 อบรมแนวความคิดที่สำคัญของพระพุทธศาสนาให้แก่เยาวชน โครงการที่ 3 โครงการพัฒนาจิตใจ และฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ แก่ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนโครงการที่ 4 การอบรมภาวะความเป็นผู้นำสำหรับ อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และโครงการที่ 5 ฝึกปฏิบัติธรรมสำหรับเยาวชนและผู้สนใจ

ตอนที่ 5 สรุปผลด้านการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอำเภอสิชล ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของ อำเภอสิชล ดังนี้

ด้านพื้นที่ท่องเที่ยว ภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นว่าคุณภาพมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและความดึงดูดใจ เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับ

มากที่สุด อันดับ 2 ความอุดมสมบูรณ์ หลากหลายของชีวภาพ สัตว์ป่าและพืชพันธุ์ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 : สภาพพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์เหมาะสมกับกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการท่องเที่ยว ภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นกันว่า ความกลมกลืนและความเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวกกับสภาพแวดล้อม เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านกิจกรรมและการเรียนรู้การท่องเที่ยว ภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นว่าเป็นประโยชน์และความคุ้มค่าในการเรียนรู้ เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 กิจกรรมมีความเหมาะสมหรือเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 รูปแบบ เนื้อหาความรู้และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 ชุมชนเข้มแข็ง มีศักยภาพ และมีส่วนร่วมในการพัฒนา มี ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 โอกาสในการสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากรัฐ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยขอสรุปว่าในภาพรวมอำเภอสิชล มีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะด้านพื้นที่ท่องเที่ยว ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและความดึงดูดใจและมีความอุดมสมบูรณ์ หลากหลายของชีวภาพ สัตว์ป่าและพืชพันธุ์ รวมทั้งสภาพพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์เหมาะสมกับกิจกรรม ในส่วนทัศนียภาพและความสวยงามของทรัพยากรการท่องเที่ยว ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคตรวมไปถึงการเข้าถึงพื้นที่เป็นที่มีศักยภาพที่สำคัญมากเช่นกัน

ตอนที่ 6 สรุปผลด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของ อำเภอสิชล ดังนี้

ด้านการจัดการด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนมีความคิดเห็นว่าการปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทางเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในอำเภอ เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 ได้แก่ การเร่งพัฒนา

ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ในแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนมีความคิดเห็นว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่พักแรมและร้านอาหารในอำเภอให้มีความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 ได้แก่ ที่พักแรมเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการจัดการในบริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 การมีส่วนร่วมพัฒนาความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอให้แก่นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการด้านกิจกรรม ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การมีส่วนร่วมด้านการจัดการด้านกิจกรรมทางธรรมชาติและผจญภัย เช่น ล่องเรือ ถ้ำรูป ดูนก เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 ได้แก่ การมีส่วนร่วมด้านการจัดการด้านกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น นำชมแหล่งประวัติศาสตร์ภายในอำเภอ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความคิดเห็นว่าการมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 การมีส่วนร่วมในการจัดการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 ต้องการมีส่วนร่วมในการบริการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ภาครัฐควรมีบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับประเทศ เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 ได้แก่ การลงทุนพัฒนาสาธารณูปโภค มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 ได้แก่ การ

พัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและสร้างมาตรฐานสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ภาคเอกชนควรมีบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ การร่วมลงทุนด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 ได้แก่ การร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวสร้างมาตรฐานสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 ได้แก่ การร่วมทำการตลาดด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ภาคประชาชนควรมีบทบาทในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว การปฏิบัติการ เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อันดับ 2 ได้แก่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และอันดับ 3 ได้แก่ การร่วมพัฒนาสาธารณูปโภคท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 7 แรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว อำเภอสีชล จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวสามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คือ ต้องการท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเล อ่าวท่องเที่ยว หาดหินงาม หาดสีชล มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 2 คือ เที่ยวน้ำตกที่ น้ำตกสี่ขีด น้ำตกวังไทร น้ำตกหนานเตย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับ 3 คือ เดินป่าศึกษาเส้นทางธรรมชาติจากอ่าวท่องเที่ยว - สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า, ดูนก, ส่องสัตว์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยขอสรุปว่านักท่องเที่ยวต้องการมาท่องเที่ยวประเภทชายหาด เนื่องจากหาดต่าง ๆ ภายในอำเภอสีชลมีความโดดเด่นความสวยงาม มีความสมบูรณ์ของธรรมชาติที่น่าพักผ่อน อีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตกและป่าไม้ ที่สามารถบ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติป่าไม้ และความสมดุลของระบบนิเวศในแหล่งนั้น ๆ ยังอยู่ในสภาพสมบูรณ์ นับว่าเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอสีชล

สรุปข้อเสนอแนะ

จากข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสีชล ซึ่งได้รับมาจากภาคส่วนต่าง ๆ สามารถที่จะสรุปเป็นแต่ละภาคส่วนในด้านของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม เศรษฐกิจ และจิตใจได้ดังนี้

ภาครัฐ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภาครัฐเสนอแนะว่าควรดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและไม่ทิ้งขยะไว้ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิตและการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาและการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544, หน้า 3 – 4) และอนุรักษ์ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่ โดยการให้ความรู้แก่เยาวชนรุ่นใหม่เข้าใจขั้นตอนของวัฒนธรรมและประเพณี สนับสนุนให้มีการแปรรูปสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อเสริมทางเอกลักษณ์ให้กับอำเภอลิขิต ในด้านสังคม ควรมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเยาวชนเพื่อสนับสนุนให้เป็นภาคีเทศก้น้อย มีการเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว รวมทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างถูกต้องในด้านเศรษฐกิจ จัดให้มีคณะกรรมการการท่องเที่ยวของอำเภอลิขิตกำหนดผู้รับผิดชอบด้านต่าง ๆ อย่างชัดเจนและจริงจัง ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา และสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวโดยมีการอบรมเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ประชาชนทั่วไปและนักท่องเที่ยว เพิ่มการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอำเภอลิขิตให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ที่สำคัญภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่องและต้องมีความพร้อมในทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณ

ภาคเอกชน

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภาคเอกชนมีข้อเสนอแนะว่าควรเน้นเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว และการรักษาความสะอาด และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในการจัดการท่องเที่ยว อีกทั้งในเรื่องคมนาคม นอกจากจะมีมอเตอร์ไซด์รับจ้างเป็นยานพาหนะการขนส่ง ควรมียานพาหนะที่เหมาะสมในการขนส่งนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในอำเภอลิขิต เนื่องจากบางแหล่งท่องเที่ยวอยู่ห่างไกลและเส้นทางมีความลาดชัน ปรับปรุงด้านสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมไปถึงการเพิ่มและปรับปรุงป้ายบอกทางเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ภาคเอกชนต้องเป็นหน่วยงานนำร่องของโรงแรม และรีสอร์ทในอำเภอลิขิตที่มีการสร้างระบบความน่าเชื่อถือด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับที่พักแรมเชิงอนุรักษ์ เพื่อพัฒนาที่พักแรมสู่ความเป็นมาตรฐานสากล ในด้านสังคม ควรเพิ่มตำรวจสายตรวจเข้ามาดูแลความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งอยู่ในที่ห่างไกลจากสถานีตำรวจและเพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาท ยาเสพติด และการก่ออาชญากรรม ด้านการตลาด ทำการประชาสัมพันธ์

และดูแลให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้เป็นสินค้า OTOP ด้านจิตใจ ภาคเอกชนเสนอแนะให้ประชาชนมีน้ำใจต่อนักท่องเที่ยว และจัดอบรมภาษาต่างประเทศให้กับประชาชนท้องถิ่นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ภาคประชาชน

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ข้อเสนอแนะว่าควรอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติภายในท้องถิ่น และรักษาความเป็นธรรมชาติให้คงเดิมมากที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดการท่องเที่ยวอำเภอสีชลพัฒนาเป็นแบบเกาะสมุย เกาะภูเก็ต และพัทยา และไม่ส่งเสียงรบกวนประชาชนที่อยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว ควรให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เน้นความรู้ความเข้าใจ หรือเรียกได้ว่าเป็นการเน้นที่การพัฒนาตัวความรู้หรือปัญญา (ศรัณย์ เลิศรักษ์มงคล, 2540, หน้า 12) เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าใจมากยิ่งขึ้น ในด้านสังคม ประชาชนเสนอแนะว่า ด้านเศรษฐกิจ สนับสนุนการจัดตั้งร้านค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน และประชาสัมพันธ์ให้อำเภอสีชลเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ควรจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวของอำเภอสีชลโดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ส่งเสริมการกระจายรายได้ภายในท้องถิ่น เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน และในด้านจิตใจประชาชนเสนอแนะให้มีการตรวจตราอย่างเข้มงวดในเวลาค่าคืน เนื่องจากมีการก่อเหตุทะเลาะวิวาทบ่อยครั้ง เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว

ภาคนักท่องเที่ยว

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวเสนอแนะให้รักษาความเป็นธรรมชาติให้คงสภาพเดิมมากที่สุดไม่ต้องการให้เกิดพัฒนาการท่องเที่ยวที่มากเกินไป อย่างเช่น เกาะสมุย ภูเก็ต พัทยา หัวหิน และชะอำ และช่วยกันรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งน้ำตก ชายหาด และถ้ำ ควรมีระบบพลังงานแสงอาทิตย์ ระบบการบำบัดน้ำเสียจากที่พักแรม และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ ในด้านสังคม นักท่องเที่ยวเสนอแนะให้เพิ่มมาตรการของการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้มากขึ้น มีการอบรมการรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนในพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งมีการซ่อมแผนฉุกเฉินต่าง ๆ ให้กับประชาชนในพื้นที่ เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เหนือความคาดหมาย ประชาชนสามารถช่วยนักท่องเที่ยวได้ ด้านเศรษฐกิจ ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการรักษาสีชลให้คงอยู่สภาพเดิมและรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของอำเภอสีชล ไม่ควรพัฒนาการท่องเที่ยวมากเกินไปเกิดความไม่สมดุลกับระบบนิเวศ สนับสนุนให้เพิ่มการลงทุนของประชาชนท้องถิ่นให้มากขึ้น ทั้งในด้านร้านอาหาร และที่พักแบบ Home stay หรือ รีสอร์ทเพื่อให้เป็นมาตรฐานระดับสากล

อภิปรายผล

การวิจัยค้นคว้า เรื่อง แผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ
อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยของอภิปรายผลดังต่อไปนี้
การอภิปรายผลการตรวจสอบทรัพยากร

ขออภิปรายผลการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวของอำเภอสิชลในสภาพรวมด้านแหล่ง
ท่องเที่ยวธรรมชาติดังต่อไปนี้ คือ อ่าวท้องยาง หาดสิชล หาดหินงาม หาดทุ่งไใส ที่มีความโดดเด่น
มากที่สุดในอำเภอสิชล เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้ดึงดูดนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่
เดินทางมาด้วยจุดประสงค์นี้สำคัญ และยังมีส่วนในการหมุนเวียนเศรษฐกิจของอำเภอสิชล
เป็นอย่างมาก ในส่วนของทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล มีความโดดเด่นมาก เพราะมีชายที่สวยงาม
น้ำทะเลที่สะอาด และในแต่ละหาดก็มีความโดดเด่นที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละหาด และที่
สำคัญยังคงเป็นความเป็นธรรมชาติอยู่มาก เนื่องจากได้รับการพัฒนาที่ไม่มากจนเกินไปและมี
ขอบเขตในการพัฒนาเชิงนิเวศที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งแตกต่างจาก เกาะสมุย เกาะภูเก็ต พัทยา
หัวหิน และหาดชะอำ ที่ได้รับการพัฒนาทางการท่องเที่ยวมากเกินไป ไม่มีการอนุรักษ์ทรัพยากร
และแบ่งเขตพื้นที่ในการท่องเที่ยว ทรัพยากรป่าไม้มีความสำคัญในแง่ของการอนุรักษ์พันธุ์ไม้และ
สัตว์ป่าที่หายากไว้หลายชนิด เหมาะสำหรับการพัฒนาเป็นเรียนรู้ความสมดุลระบบนิเวศใน
ระดับประเทศ อีกทั้งมีน้ำตกที่สวยงามที่แวดล้อมไปด้วยป่าไม้มานานพันธุ์ ทรัพยากรด้านวัฒนธรรม
และประเพณี ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว ไม่ว่าจะเป็นด้านอาหารและดนตรีการแสดงที่โด
เด่น อีกทั้งประเพณีที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน ไม่ว่าจะเป็น ประเพณีสารทเดือนสิบ
ประเพณีลากพระ และประเพณีให้ทานไฟ เป็นประเพณีที่มีชื่อเสียงมาช้านานของอำเภอสิชล ใน
ส่วนของกิจกรรมศึกษาธรรมชาติ เดินป่า เป็นกิจกรรมที่โดดเด่นเพราะสภาพที่อุดมสมบูรณ์และ
ทัศนียภาพที่สวยงาม เนื่องจากเส้นทางเดินป่าสามารถมองเห็นอ่าวท้องยางได้จากบนเขาหลายด้า
เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติ เนื่องจากเป็นแหล่งรวมของพันธุ์
ไม้หลากหลายชนิดและสัตว์ป่าต่าง ๆ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารผลิตก๊าซออกซิเจนและกำจัดก๊าซ
คาร์บอนไดออกไซด์ ลดความรุนแรงของน้ำป่า และป้องกันการพังทลายของหน้าดิน ช่วยรักษา
ความชุ่มชื้นของผิวดินและอากาศ เป็นแหล่งสะสมปุ๋ยธรรมชาติ (อร่าม คุ่มทรัพย์ 2544, หน้า 55-60) สิ่งเหล่านี้
เป็นด้านระบบนิเวศป่าไม้ การบริการที่โดดเด่นคือ การมีที่พักแรมที่เหมาะสม และตั้งอยู่ในภูมิทัศน์
ที่สวยงามในทุกสถานที่ของอำเภอสิชล

การอภิปรายผลเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว

ผู้วิจัยของอภิปรายผลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ซึ่งเป็น
ภาคสนับสนุน (Supply site) และนำเสนอสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว จึงควรมีการ

ประสานงานกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนทั้ง 4 ระดับ ได้แก่ การมีส่วนร่วมระดับการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน (เอกสารประกอบการสอน สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พ.ศ.2549) สำหรับกลุ่มตัวอย่างภาคนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีทั้งนักท่องเที่ยวเพศหญิงและเพศชายนิยมมาเที่ยวพอ ๆ กัน ซึ่งข้อมูลนี้จะมากำหนดการวางแผนสร้างสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าทั้ง 2 เพศได้ เช่น สร้าง Package tour ด้านการท่องเที่ยวเดินป่าศึกษาเส้นทางธรรมชาติ การตกหมึก ดำน้ำตื้นและน้ำลึก ตั้งแคมป์ และขี่จักรยานสัมผัสธรรมชาติ เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวชายและหญิง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 – 54 ปี มีรายได้ 5,001 – 20,000 บาท ผู้วิจัยขออภิปรายว่าข้อมูลด้านประชากรศาสตร์เหล่านี้สามารถนำมาพิจารณาประกอบการเตรียมสินค้าและบริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในตลาดที่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจุบันตลาดส่วนใหญ่เป็นวัยทำงาน ที่พอมีรายได้ ดังนั้นในอนาคตจึงควรมีแผนการตลาดเพื่อยกระดับอำเภอสิชลขึ้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเล เพื่อตอบสนองความต้องการในอนาคตของกลุ่มตลาดเป้าหมายในระดับสูง (High – end Market) จากนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม อาหารไทย เทศกาลประเพณี และแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตต่าง ๆ (แผนการตลาดการท่องเที่ยว ประจำปี 2551) ผู้วิจัยมีความคิดเห็นควรรหาแนวทางในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอสิชลให้มากขึ้น โดยใช้ความเป็นธรรมชาติของอำเภอสิชลในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจากเกาะสมุย เกาะภูเก็ต ได้ เพราะเกาะสมุย เกาะภูเก็ตไม่มีความเป็นธรรมชาติเหลืออยู่จำนวนน้อย

การอภิปรายผลทรัพยากรท่องเที่ยว

ความโดดเด่น และจุดดึงดูดของทรัพยากรธรรมชาติของอำเภอสิชลอยู่ที่ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ได้แก่ อ่าวท้องยาง หาดสิชล หาดหินงาม หาดทุ่งไผ่ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า อำเภอสิชลสามารถที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเลระดับนานาชาติได้โดยการสร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวและที่พักแรมเพื่อสร้างตราสินค้า (Branding) ให้เป็นที่รู้จักในตลาดนานาชาติ โดยเน้นความแตกต่างที่จะไม่พัฒนาให้เป็นที่พักแรมประเภททำลายสิ่งแวดล้อม แต่เน้นที่การอนุรักษ์ความเป็นธรรมชาติ เพื่อสร้างสินค้าและบริการที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวตามข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว อนึ่งทรัพยากรธรรมชาติที่โดดเด่นของอำเภอสิชล ได้แก่ เขาพลายดำ ที่มีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งมีพืชพรรณหลายชนิด และภายในภูเขามีสัตว์ป่าและนกนานาชนิดอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นภาพลักษณ์ของอำเภอสิชลจึงสมควรยกระดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางบกที่ยังไม่ได้ถูกทำลาย โดยสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากภาคอื่น ๆ ให้เข้ามาศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของอำเภอสิชล ผู้วิจัยขอ

สรุปการอภิปรายด้านทรัพยากรธรรมชาติของอำเภอสิชลว่าควรที่จะได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทางทะเลและทางบกที่โดดเด่นที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่มีวิสัยทัศน์ดังกล่าวจะเป็นจริงได้นั้นจำเป็นต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่อำเภอสิชลเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งจะเป็นที่สอดคล้องกับสาระสำคัญ 3 ประการของแผนการตลาดการท่องเที่ยว ประจำปี 2551 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้แก่ กรอบนโยบายรัฐบาลเน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ กรอบนโยบายของคณะกรรมการการท่องเที่ยว เน้นความเข้มแข็งของ brand และเอกลักษณ์ของประเทศไทย และกรอบยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระยะ 5 ปี ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2550 - 2554) ซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เน้นการนำเสนอเอกลักษณ์ควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อให้การท่องเที่ยวพัฒนาอย่างยั่งยืน และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ (แผนการตลาดการท่องเที่ยว ประจำปี 2551)

ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และสิ่งที่สร้างขึ้นของอำเภอสิชล พบว่าอำเภอสิชลมีอาหารที่น่าสนใจ ถึงแม้ว่าที่อำเภอสิชลจะมีอาหารไม่แตกต่างจากจังหวัดอื่นในภาคใต้ แต่ที่เป็นเอกลักษณ์คือเรื่องรสชาติที่กลมกล่อม อาหารในแต่ละจังหวัดจะมีวิธีการปรุงที่แตกต่างกันออกไป อาหารที่ขึ้นชื่อของอำเภอสิชล ได้แก่ แกงเหลืองหรือที่ชาวท้องถิ่นเรียกว่าแกงส้ม แกงเลียง แกงไตปลา อาหารแต่ละอย่างบอกวัฒนธรรมการรับประทานอาหารของคนท้องถิ่น ซึ่งอาหารดังกล่าวจะเป็นอาหารประจำบ้านของชาวบ้านอำเภอสิชล นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญในท้องถิ่น ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียศิลป์ ได้รับความรู้ ความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ (ศูนย์ประสานงานวัฒนธรรมอำเภอสิชล 2548, หน้า 16) และด้านดนตรี การแสดง ภาษาถิ่นของชาวอำเภอสิชล ที่เป็นเอกลักษณ์อีกอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็น หนังตะลุง มโนราห์ ที่เป็นการแสดงที่นิยมจัดงานรื่นเริง หรืองานที่เป็นมงคล รวมไปถึงงานศพที่มักจะทำหนังตะลุงมาฉายในงานศพ ผู้วิจัยขออภิปรายว่า อำเภอสิชล มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว เพราะอาหารปักษ์ใต้ที่มีรสชาติอร่อยและดนตรี การแสดง ภาษาถิ่น ที่มีความผสมผสานทำให้นักท่องเที่ยวได้รับทั้งความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความประทับใจและประสบการณ์ในการดำรงชีวิตในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากเดิม (วรรณภา วงษ์วานิช 2546, หน้า 146)

ในส่วนของทรัพยากรท่องเที่ยวชมธรรมชาติ เทศกาลและงานประเพณี พบว่า ประเพณีแห่หมรับสารทเดือนสิบและลากพระ เป็นจุดดึงดูดที่มีความสำคัญที่สุดของอำเภอสิชลเป็นประเพณีท้องถิ่นที่ถือปฏิบัติสืบทอดกันมาช้านานเป็นร้อยปีในเกือบทุกจังหวัดของภาคใต้ถึงแม้ว่าจะมีวิธีการ

ปฏิบัติที่แตกต่างกันออกไป แต่ที่อำเภอสิชลมีเอกลักษณ์ของประเพณีสารทเดือนสิบสืบเนื่องมาจากเป็นประเพณีที่โดดเด่นของจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่งผลให้อำเภอสิชลให้ความสำคัญกับประเพณีสารทเดือนสิบ และประชาชนในอำเภอปฏิบัติถูกต้องตามขั้นตอนประเพณีเป็นประเพณีที่สำคัญของชาวอำเภอสิชล และมีความสำคัญกับประชาชนอำเภอสิชล โดยเป็นการแสดงความกตัญญูต่เวทีต่อบรรพบุรุษ โดยรำลึกถึงคุณความดีของบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ทำให้เป็นโอกาสได้รวมญาติที่อยู่ห่างไกลได้มาพบปะ และประเพณีลากพระเป็นประเพณีที่ปฏิบัติสืบต่อเนื่องกันมาช้านานเช่นกัน เป็นการตกแต่งรถขบวนด้วยดอกไม้ พระพุทธรูป หนึ่งประเพณีสงกรานต์ อาบน้ำคนแก่ และประเพณีให้ทานไฟ เป็นประเพณีที่ประชาชนอำเภอสิชลปฏิบัติสืบต่อกันมาช้านาน ผู้วิจัยขออภิปรายว่าควรยกระดับประเพณีดังกล่าวเป็นสินค้าการท่องเที่ยวทางประเพณีระดับสากล พร้อมกับการประชาสัมพันธ์ไปพร้อม ๆ กัน

ทรัพยากรกิจกรรมการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล พบว่า กิจกรรมที่มีความสำคัญ เพราะในการท่องเที่ยวจะได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เดินป่าศึกษาธรรมชาติระบบนิเวศ ดูนก ส่องสัตว์ เทียน้ำตก เล่นน้ำทะเล ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นประสบการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยว และยังก่อให้เกิดการกระจายรายได้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดว่าควรมีปรับปรุงกิจกรรมให้มีมาตรฐานด้านความปลอดภัย เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว เช่น เคารพในกฎข้อห้ามการเดินป่า เล่นน้ำในเขตที่กำหนดไว้ และอบรมมัคคุเทศก์ในการเดินป่าแก่ชุมชน และพัฒนาสินค้าการนำท่องเที่ยวไปตกปลาแบบประมงพื้นบ้าน เพราะการทำประมงเป็นอาชีพพื้นบ้านที่แท้จริงของชาวอำเภอสิชลและเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และมีความเหมาะสมที่จะพัฒนาต่อไปได้เป็นอย่างดี แต่ต้องมีมาตรฐานความปลอดภัยของกิจกรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยวด้วย เพราะความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว

ทรัพยากรด้านการบริการ ในส่วนของที่พักแรมของอำเภอสิชล ส่วนใหญ่ คือ รีสอร์ท ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงคุณภาพของรีสอร์ทโดยยกระดับมาตรฐานของสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวระดับสูงที่ต้องการความสะดวกสบายหรือต้องการพักในระยะยาว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวทางทะเลระหว่างอำเภอใกล้เคียง เช่น อำเภอขนอม ที่สำคัญควรมีการสร้างมาตรฐานความปลอดภัย และขีดความสามารถในการรองรับเรือและนักท่องเที่ยว สร้างมาตรฐานท่าจอดเรือโดยจำกัดพื้นที่ให้เรือวางทุ่นเพื่อทอดสมอเป็นการไม่ทำลายสิ่งมีชีวิตใต้ทะเล และปรับปรุงป้ายบอกทางให้ได้มาตรฐานสากล โดยมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีการสร้างศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวเป็นหน่วยงานกลางทั้งของภาครัฐ และเอกชนใน

การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวในอำเภอสิชล ในส่วนของสินค้าท่องเที่ยวควรได้รับการอบรม พัฒนาสินค้า การประชาสัมพันธ์อำเภอสิชลเพื่อให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น และมีการสร้างศูนย์จำหน่ายสินค้าโดยอาจจะร่วมกับศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว แล้วพัฒนาให้เป็น ศูนย์กลางการท่องเที่ยว และการให้ข้อมูลของนักท่องเที่ยวภายในอำเภอสิชล ในด้าน สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าควรมีการพัฒนาให้ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด และถนนควร ปรับปรุงให้เป็นถนนลาดยางทั้งหมดเพื่อความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยว ในด้าน โรงพยาบาลของอำเภอสิชลมีมาตรฐานในระดับหนึ่ง มีจำนวนเตียงเพียงพอและอยู่ในจุดที่เข้าถึง ง่าย ผู้วิจัยเสนอว่าควรยกระดับมาตรฐานโรงพยาบาลสิชลให้มีเครื่องมือแพทย์และแพทย์เฉพาะ ทางให้เท่ากับโรงพยาบาลมหาราช นครศรีธรรมราช เพื่อที่จะรองรับความต้องการทั้งนักท่องเที่ยว และประชาชนได้เป็นอย่างดี

การอภิปรายผลเรื่องการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis)

เมื่อพิจารณา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค รวมกันในภาพรวมแล้ว พบว่า จุดแข็ง ของอำเภอสิชลควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง คือ การมีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลที่บริสุทธิ์ และโดดเด่น เนื่องจากความเป็นธรรมชาติยังไม่ถูกทำลายด้วยยกระดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติทางทะเลระดับนานาชาติ อีกทั้งอำเภอสิชลมีทรัพยากรธรรมชาติแบบป่าดิบชื้นและป่าดง ดิบ ที่ยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพรรณ สัตว์ป่า นานาชนิด ผู้วิจัยมีความเห็นว่ามี ความเป็นไปได้ที่จะอนุรักษ์สัตว์ป่าที่มีอยู่ในอำเภอสิชล เพื่อให้เป็นต้นแบบในการอนุรักษ์ป่าไม้และสัตว์ ป่าของอำเภอ โดยร่วมมือกับสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า และที่สำคัญอำเภอสิชล ควรจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์รวมทั้งแผนการตลาดเพื่อสร้าง ภาพลักษณ์ให้กับอำเภอสิชล และสร้างมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้อำเภอสิชลมีชื่อเสียงในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งนี้ควรร่วมมือกับกลุ่ม จังหวัดใกล้เคียงสนับสนุนการท่องเที่ยวของอำเภอ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวอำเภอสิชล เป็นกลุ่มที่ชักชวนนักท่องเที่ยวจากภาคอื่นของประเทศไทยให้มาท่องเที่ยวอำเภอสิชล ซึ่งเป็นการ ขยายตลาดของกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ และให้แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสิชลเป็นที่รู้จักมากขึ้น

ผู้วิจัยสรุปว่าการพัฒนาอำเภอสิชลเป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้นั้นจำเป็นต้องมีการ กำหนดวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และชัดเจน ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานของศักยภาพของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ในภาพรวมดังกล่าว และจัดทำให้เกิดแผนยุทธศาสตร์ และพัฒนาอย่างยั่งยืน ต่อไป

การอภิปรายผลทัศนคติต่อวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ในการพัฒนาอำเภอสิชล

ตามกรอบนโยบายแผนการตลาดการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) ประจำปี 2551 (แผนการตลาดการท่องเที่ยว ประจำปี 2551 หน้า 4) ได้กำหนดกรอบนโยบายรัฐบาล ซึ่งต้องขับเคลื่อนเศรษฐกิจแบบพอเพียง คือ มุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เน้นการนำเสนอเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทย ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ ซึ่งคณะกรรมการ ททท. ได้กำหนดกรอบนโยบายขององค์กร ได้แก่ การให้ความสำคัญต่อบทบาทของการท่องเที่ยวเพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วภูมิภาค เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของไทย โดยส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเติบโตอย่างยั่งยืนภายใต้ความเข้มแข็งของ Brand และเอกลักษณ์ของประเทศไทย และจะต้องสร้างสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อสังคม ภายใต้จิตสำนึกของการรักษาสิ่งแวดล้อม และความภูมิใจในชาติ เพื่อให้ประชาชนไทยสามารถแข่งขันได้ในระดับโลก ในขณะที่ยังคงการบริหารส่วนตำบลทุ่งไผ่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาอำเภอสิชลไว้ว่า ตำบลทุ่งไผ่ ก้าวไกลเศรษฐกิจ คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สิ่งแวดล้อมยั่งยืนทั้งพื้นที่

ผู้วิจัยขออภิปรายวิสัยทัศน์ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากแบบสอบถาม โดยยึดหลักของการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับประเทศ และท้องถิ่นดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ในประการแรกที่ว่า "อำเภอสิชลจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน" นั้น จัดเป็นแนวทางพัฒนาที่อยู่ภายใต้กรอบนโยบายระดับชาติ และกรอบนโยบายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล ควรจะต้องมีวิสัยทัศน์ด้านสังคมและชุมชน ตามทฤษฎีของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และความต้องการขั้นพื้นฐานของประชากร โดยไม่ทำลายความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ อีกทั้งวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับทรัพยากร และศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมต้องเน้นหนักในเรื่องการอนุรักษ์ สงวน และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก โดยวิถีของเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้นความพอมีพอกินและไม่ฟุ้งเฟ้อ ควบคู่กับการเศรษฐกิจเพื่อค้าขาย เช่น การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนจากการแปรรูปผลผลิตจากเกษตรกรรม (ศูนย์วิศวกรรมพลังงานและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2547, หน้า1)

วิสัยทัศน์ในประการที่สองที่ว่า "อำเภอสิชลจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น" ตามหลักการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน การท่องเที่ยวที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาด้านราคา และคุณค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการประหยัด แต่ยังป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกทำลาย (Shirley Eber, 2536) รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรม

และพัฒนาเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยการส่งเสริมทั้งด้านการประชาสัมพันธ์ นโยบาย เงินทุน กิจกรรม การฝึกอบรม การตลาด และร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว (Integrating Tourism into Planning) เป็นการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว นั้น เพื่อเพิ่มคุณค่าทางการท่องเที่ยว (วรรณ วรชวาณิช 2546, หน้า 147 -148)

วิสัยทัศน์ในประการที่สามที่ว่า "อำเภอสิชลจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพและมาตรฐานโดดเด่นเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าระดับสูง" จัดเป็นแนวทางพัฒนาที่อยู่ภายใต้กรอบนโยบายระดับชาติ โดยสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน เป็นธรรม และมีการสร้างสรรค์คุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองฐานทรัพยากร คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อที่จะทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพ ดำรงไว้ซึ่งความคงสภาพเดิมไม่ได้รับการพัฒนาการท่องเที่ยวมากเกินไป

และวิสัยทัศน์ประการสุดท้ายที่ว่า "อำเภอสิชลจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและฟื้นฟูมรดกด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต" ตรงตามทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโตไปในทิศทางที่เหมาะสม โดยรักษาสภาพแวดล้อมที่ดั้งเดิมให้คงอยู่ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่มุ่งอนุรักษ์คุณค่าทรัพยากรธรรมชาติ เป็นการพัฒนาโดยถือว่าการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศ สามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมของระบบนิเวศโดยไม่ทำให้เป็นการเปลี่ยนแปลงหรือทำลาย (เสรี วงษ์ไพจิตร 2534, หน้า 429 – 439) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนสามารถทำให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กันไปกับการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ โดยให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นทั้งนี้ต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ (กันน์ Gunn. 2545, หน้า 229) และผู้วิจัยขออภิปรายในส่วนของยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 "ยุทธศาสตร์ที่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว" ซึ่งจะเป็นแนวทางการวางแผนเพื่อให้วิสัยด้านการพัฒนาอำเภอสิชลเป็นจริงในระดับปฏิบัติการ จำเป็นต้องมีแผนปฏิบัติการในระดับกลยุทธ์ (Tactics) 4 ด้าน ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ (Land use) เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจัดอยู่ในหลักการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่กล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ โดยเฉพาะ แม้ว่าจะมีความคาบเกี่ยวกันในพื้นที่ก็ตามในทำนองเดียวกันการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural

tourism) จึงไม่ใช่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งหมด ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการจัดการการท่องเที่ยว นั้น ๆ ด้วย อาจเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Identity or Authentic or Endemic or Unique) ธรรมชาตินั้นอาจรวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ(Eco-system) ในพื้นที่ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2544, หน้า 3 – 4) การที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรแบ่งพื้นที่ในการใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับประเภทของการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว และกิจกรรมของการท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันในแหล่งท่องเที่ยวต้องกำหนดให้พื้นที่ช่วงไหนที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ แหล่งท่องเที่ยวช่วงใดบ้างที่ห้ามนักท่องเที่ยวเข้าชม หรือ เข้าได้เฉพาะบางส่วน ทั้งนี้เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้คงอยู่ในสภาพที่คงเดิมและสมบูรณ์มากที่สุด โครงการแบ่งเขตพื้นที่ของอำเภอสิชลเพื่อใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554) ผู้วิจัยขออภิปรายว่า ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาประเทศที่กล่าวถึง การพัฒนาระดับความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมโครงการด้านแบ่งเขตพื้นที่เป็นโครงการที่มีความสำคัญเพราะการพัฒนาที่ขาดการแบ่งเขตพื้นที่เป็นการพัฒนาที่ไร้ทิศทางและทำให้เกิดความเสียหายกระจายไปทั่วอำเภอสิชล ในปัจจุบันทางจังหวัดนครศรีธรรมราชยังการแบ่งเขตพื้นที่ของอำเภอสิชล อำเภอสิชลไม่สมควรใช้พื้นที่ทั้งหมด ควรต้องปิดเฉพาะบางหาด เช่น อ่าวห้องยาง หาดทุ่งไผ่ เนื่องจากยังเป็นหาดที่เป็นธรรมชาติอยู่มากไม่สมควรเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าใช้ได้ตลอด อนึ่งการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติทำให้ที่พักแบบ Long Stay ที่ตำบลทุ่งไผ่ บริเวณหน้าหาดทุ่งไผ่จนถึงถนนลาดยางทางเข้าหาดทุ่งไผ่ นับเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นผลกระทบต่อการวางแผนการใช้ที่ดินของตำบลทุ่งไผ่ การสร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เช่น อ่าวห้องยาง หาดหินงาม หาดสิชล หาดทุ่งไผ่ ผู้วิจัยขออภิปรายควรมีโครงการนำร่องด้านการสร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่ อ่าวห้องยาง เพราะบริเวณอ่าวห้องยางเป็นพื้นที่เปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง การท่องเที่ยววัฒนธรรมที่วัดสุชน เพราะวัดสุชนเป็นแหล่งรวมประเพณีต่าง ๆ ดังนั้นมาตรฐานจึงเป็นสิ่งสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว ต้องการยกระดับคุณภาพนำไปสู่การ branding การสร้างมาตรฐานกิจกรรมของการท่องเที่ยวทางทะเลเช่น อ่าวห้องยางหาดหินงาม หาดสิชล หาดทุ่งไผ่ มีกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น ดำน้ำตื้น, ดำน้ำลึก, เดินป่า, ปลูกป่า, ตกปลา ผู้วิจัยขออภิปรายควรมีโครงการนำร่องด้านการสร้างมาตรฐานกิจกรรมของการท่องเที่ยวที่ หาดทุ่งไผ่ และอ่าวห้องยาง เพราะบริเวณ

หาดทุ่งไผ่และอ่าวทองยาง เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการถูกทำลายระบบนิเวศได้ง่าย เพราะปัจจุบัน บริเวณหาดทุ่งไผ่ และ อ่าวทองยาง เป็นพื้นที่มีทรัพยากรและระบบนิเวศที่สมบูรณ์ เหมาะแก่การศึกษาหาความรู้และประสบการณ์แปลกใหม่ โครงการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น หาดสิชล หาดหินงาม หาดทุ่งไผ่ อ่าวทองยาง ผู้วิจัยขออภิปรายควรมีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวบริเวณอ่าวทองยาง เพราะบริเวณอ่าวทองยางเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเพิ่มมากขึ้น แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวข้างต้นจัดได้ว่าเป็นวัตถุดิบเพื่อรองรับ การท่องเที่ยว และเป็นวัตถุดิบประเภทใช้แล้วไม่หมดไป หรือสูญหายหากมีการควบคุมป้องกันด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ และนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนให้แหล่งท่องเที่ยว ยังประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนโดยไม่เสื่อมโทรมลงไป ทั้งยังไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศจนเกินขีดความสามารถของระบบที่จะรองรับได้ (Carrying capacity) (ดร.ชนันท์ เอมพันธุ์ และสุรเชษฐ์ เศรษฐมาต, 2539) โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชายเลน ตำบลสิชล ตำบลทุ่งไผ่ อนึ่งเขาหลายคำเป็นพื้นที่เฝ้าระวังป้องกันการบุกรุกการท่องเที่ยว ได้เข้าไปใช้พื้นที่บริเวณสถานีพัฒนาและส่งเสริมอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า นครศรีธรรมราช ที่สถานีพัฒนาที่กำหนดไว้ และการฟื้นฟูป่าชายเลน ต.ทุ่งไผ่ และ ต.สิชล ซึ่งถูกบุกรุกทำนาถุ้ง ผู้วิจัยขออภิปรายควรมีการอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าชายเลนให้สมบูรณ์ เนื่องจากป่าชายเลนมีสภาพแวดล้อมต่างจากป่าบกหลายอย่าง เช่น สภาพดิน เพราะป่าชายเลนเกิดจากการทับถมกันของตะกอนบริเวณปากน้ำประกอบไปด้วยทราย โคลน และดินทั้งยังเป็นประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน เช่น เป็นตัวกลางทำให้สมดุลธรรมชาติระหว่างน้ำกับทะเล, เป็นตัวกลางทำให้สมดุลธรรมชาติระหว่างน้ำกับทะเล, ช่วยให้ฝนตกต้องตามฤดูกาลและช่วยกักบังลมพายุ เป็นต้น อร่าม คุ่มทรัพย์ (2544, หน้า, 55 – 60) โครงการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพของอำเภอสิชล สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 – 2554 การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, พ.ศ. 2550 – 2554) ผู้วิจัยขออภิปรายควรมีการอนุรักษ์บริเวณเขาหลายคำ เขาตุงคาน และอุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด ที่ยังมีความหลากหลายทางชีวภาพอยู่มาก เหมาะกับการเรียนรู้ระบบนิเวศต่าง ๆ โครงการปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคด้านถนน ช่วงก่อนทางขึ้นเขาหลายคำจนถึงสถานีพัฒนาและส่งเสริมอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า นครศรีธรรมราช และป้ายบอกทาง ผู้วิจัยขออภิปรายควรมีเพิ่มไฟฟ้า ช่วงก่อนทางขึ้นเขาหลายคำจนถึงสถานีพัฒนาและส่งเสริมอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า นครศรีธรรมราช และบริเวณหาดหินงาม หาดสิชล เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว และ

ปรับปรุงถนนให้เป็นถนนลาดยางและอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมใช้ ตลอดจนป้ายบอกทาง ซึ่งจัดว่าเป็นการสื่อสารระหว่างธรรมชาติกับนักท่องเที่ยว เพื่อให้เข้าใจถึงเรื่องราวที่ต้องการ

กลยุทธ์ที่ 2 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อำเภอสีชลเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและเกี่ยวเนื่องกับสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ จึงเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอำเภอสีชล ดังนั้นการท่องเที่ยวประเภทนี้ต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsible travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและอัตลักษณ์ท้องถิ่น ซึ่งมีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainably managed tourism) เพื่อให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsibly travel) ที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2544, หน้า 3 – 4) อีกทั้งเป็นการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ทั้งนี้รวมถึงแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ดังนั้นจึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นวัตถุดิบประเภทใช้แล้วไม่หมดไป หรือสูญหาย หากมีการควบคุมป้องกันด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบและนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนให้แหล่งท่องเที่ยวยังประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวได้โดยไม่เสื่อมโทรมลงไป ทั้งยังไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศจนเกินขีดความสามารถของระบบที่จะรองรับได้ จัดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียจากชุมชนและรีสอร์ทบริเวณหาดสีชลและหาดหินงาม ผู้วิจัยขออภิปรายควรจัดตั้งเครื่องบำบัดน้ำเสียรวมขงแต่ละตำบล เพื่อช่วยลดปริมาณน้ำเสียและสามารถนำน้ำจากการบำบัดแล้วไปในงานประเภทอื่น ๆ ได้ เช่น รดน้ำต้นไม้ ดับเพลิง เป็นต้น มีโครงการนำร่องที่ตำบลสีชลเพราะตำบลสีชลมีสถานประกอบทั้ง รีสอร์ท โรงแรม ร้านอาหาร เป็นต้น จึงเหมาะที่จะเป็นพื้นที่นำร่อง การป้องกันมลพิษด้านเสียงจากเรือสปีดโบ๊ทและเรือหางยาวบริเวณหาดหินงามและหาดสีชล ผู้วิจัยขออภิปรายให้มีการควบคุมมลพิษด้านเสียง เนื่องจากบริเวณหาดดังกล่าว มีแพปลาจำนวนมาก รวมทั้งเรือสปีดโบ๊ทจากการให้บริการนักท่องเที่ยว สมควรอนุรักษ์ให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างจริงจัง และต้องมีการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความเจริญทางด้านเทคโนโลยีและเศรษฐกิจ โดยไม่ทำให้สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต วิถีชีวิต และคุณธรรม จริยธรรมของมนุษย์เสื่อมทรามลง ทั้งในขณะปัจจุบันและในอนาคตเพื่อความยั่งยืนต่อไป (ชาญชัย อินทรประวัติ, 2548) การควบคุมด้านน้ำมันเครื่องและควันพิษในบริเวณหาดสีชล หาดหินงาม หาดทุ่งไผ่ ผู้วิจัยขออภิปรายสมควรมีการควบคุมด้านน้ำมันเครื่องและควันพิษ เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีเรือประมง

เป็นจำนวนมาก ถ้าปราศจากการควบคุมอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบนิเวศ ทำให้ขาดความสมดุลของระบบนิเวศ อาจจะทำลายปะการัง ซึ่งบริเวณดังกล่าวนี้มีความสำคัญมากเพราะเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ที่อยู่อาศัยและแหล่งอนุบาล ลูกอ่อนของสัตว์น้ำ (อร่าม คุ่มทรัพย์ 2544, หน้า, 55 – 60) โครงการอนุรักษ์พื้นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและนกบริเวณสถานีพัฒนาและส่งเสริมอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า ผู้วิจัยขออภิปรายเนื่องจากบริเวณดังกล่าวเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่า เช่น กระเจง ชะมด เลียงผา และนก เหมาะสมให้เป็นพื้นที่อนุรักษ์และเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่ารวมทั้งบุกรุกป่าอย่างจริงจัง โครงการสร้างโรงปฎิหมักและก๊าซชีวภาพจากขยะของอำเภอสีชล ผู้อภิปรายเห็นสมควรให้มีโรงงานทำปุ๋ยหมักจากขยะของอำเภอสีชลเพื่อนำมาทดแทนพลังงานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และทำก๊าซชีวภาพจากสถานประกอบการรีสอร์ท โรงแรม และร้านอาหาร เพื่อประหยัดต้นทุนในการใช้แก๊ส โครงการพลังงานทดแทนจากแสงอาทิตย์จากหาดทุ่งไผ่จนถึงเขาพลายดำ ผู้วิจัยขออภิปรายจัดตั้งแผงโซล่าเซลล์บริเวณหาดสีชล หมู่ที่ 8 มีสภาพเหมาะสมกับการผลิตกระแสไฟฟ้าจากแผงโซล่าเซลล์เพื่อใช้ทดแทนพลังงานไฟฟ้าให้กับชุมชน

กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ควรต้องมีโครงการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพ ออกเรือตกหมึก ซึ่งกิจกรรมสัมผัสวัฒนธรรมชาติ กิจกรรมดำน้ำตื้นและน้ำลึก ไว้สำหรับรองรับนักท่องเที่ยว กลยุทธ์ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ถือเป็นกลยุทธ์หลักอันหนึ่งในการพัฒนา เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการทำกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์แปลกใหม่ ได้การเรียนรู้ และการทำกิจกรรมในพื้นที่ธรรมชาติ ต้องมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวต่อกลุ่มต่อกิจกรรม ทั้งนี้ เพื่อไม่สร้างผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติ และเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรม นับได้ว่ามีความหลากหลาย ซึ่งกิจกรรมบางประเภทอาจมีลักษณะที่บ่งชี้ว่าเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และต้องทราบวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติกิจกรรม และการให้บริการว่ามุ่งเน้นอะไร และอย่างไร เช่น เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ศึกษาหาความรู้ ผจญภัย กีฬาสุนัขล่าเนื้อ เพื่อความบันเทิง แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดประสบการณ์ เป็นต้น โครงการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพบริเวณตำบลทุ่งไผ่ ผู้วิจัยขออภิปรายบริเวณตำบลทุ่งไผ่ถึงเขาพลายดำ เหมาะแก่การศึกษาระบบนิเวศทางทะเล ทางบก ป่าไม้ ป่าชายเลน เพื่อดูความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตในแหล่งที่อยู่แหล่งใดแหล่งหนึ่ง คือ ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิต กับ สิ่งไม่มีชีวิตที่แวดล้อมอยู่และในขณะเดียวกันก็จะมีความสัมพันธ์อีกลักษณะหนึ่ง คือ ความเกี่ยวข้องพึ่งพากันหรือการส่งผลต่อกันระหว่างสิ่งมีชีวิตด้วยกัน (คู่มือหนังสือกิจกรรมวิทยาศาสตร์ชีวภาพ, 2544, หน้า 4) โครงการออกเรือตกหมึกที่หาดทุ่งไผ่ ผู้วิจัยขออภิปรายบริเวณ

หาดทุ่งไผ่มีเรือประมงเล็กออกหาปลาเป็นประจำ เหมาะแก่การจัดเป็นกิจกรรมให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสวิถีชีวิตของชาวประมงและชมปลาหมึกสด ๆ จากทะเล โครงการร่วมกิจกรรมหาหอยเสียบหาดทุ่งไผ่, หาดหินงาม, หาดสีชล ผู้วิจัยขออภิปรายบริเวณหาดดังกล่าวยังมีหอยเสียบซึ่งเป็นหอยที่อยู่ตามชายหาดบริเวณริมหาด เหมาะสำหรับเป็นกิจกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเป็นหมู่คณะ กลุ่มเพื่อน หรือครอบครัว เพราะกิจกรรมหาหอยเสียบก่อให้เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลิน โครงการนำร่องกิจกรรมพายเรือแคนูในอ่าวท้องยาง ผู้วิจัยขออภิปรายอ่าวท้องยางเหมาะสมที่มีกิจกรรมพายเรือแคนู เพื่อเพิ่มกิจกรรมทางการท่องเที่ยวของอำเภอสีชลให้มีความหลากหลายมากขึ้น และบริเวณอ่าวท้องยางมีทัศนียภาพที่สวยงาม โครงการนำร่องกิจกรรมดำน้ำตื้นและน้ำลึก ผู้วิจัยขออภิปรายบริเวณอ่าวท้องยางเหมาะสมกับกิจกรรมนำร่องการดำน้ำตื้นและน้ำลึก เพราะทะเลบริเวณอ่าวท้องยางเป็นทะเลที่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่มาก โครงการตั้งแคมป์บริเวณสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบริเวณตำบลทุ่งไผ่ถึงสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า ผู้วิจัยขออภิปรายบริเวณหาดทุ่งไผ่และอ่าวท้องยางเป็นพื้นที่ที่มีชายหาดสวยงาม เหมาะแก่การตั้งแคมป์ เพื่อสัมผัสกับความบริสุทธิ์ของธรรมชาติโดยปราศจากสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และบริเวณสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า เป็นสถานที่ตั้งแคมป์ที่ดีอีกสถานที่หนึ่งและจะได้สัมผัสกับธรรมชาติแตกต่างกันออกไป โครงการขี่จักรยานสัมผัสธรรมชาติบริเวณเขาพลายดำ ผู้วิจัยขออภิปรายบริเวณเขาพลายดำ อ่าวท้องยาง เป็นสถานที่ที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม เหมาะกับการขี่จักรยานสัมผัสธรรมชาติยามเช้าและยามเย็น ตลอดสองข้างทางนักท่องเที่ยวจะได้ชมวิวอ่าวท้องยางจากบริเวณถนนก่อนถึงอ่าวท้องยางและนก ผีเสื้อ นานาพันธุ์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 “ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนอำเภอสีชล”
ยุทธศาสตร์นี้มีกลยุทธ์ ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างเครือข่ายด้านการจัดการท่องเที่ยว เป็นกลยุทธ์ที่สนองตอบยุทธศาสตร์ การสร้างความเข้มแข็ง ได้แก่ การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554) เพราะในการสร้างเครือข่ายด้านการจัดการท่องเที่ยวส่งเสริมให้มีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชน อบรมทักษะด้านการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้กับชุมชน และมีการรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมคิดร่วมทำเพื่อให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการจัดองค์ความรู้ และระบบการเรียนรู้ของชุมชนอย่างเป็นขั้นตอน สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน นักวิชาการ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพชุมชนอำเภอสีชลและองค์การ

บริการส่วนท้องถิ่นให้สามารถพัฒนาไปสู่การพึ่งพาตนเอง รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนเพื่อรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อที่จะเป็นสินค้าด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อจัดตั้งองค์กรกลางในการรวมกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวของอำเภอสิชลที่ อบต.ทุ่งไผ่ ผู้วิจัยขออภิปรายโดยมี อบต. เป็นผู้นำในการจัดตั้งในระดับชุมชนเห็นสมควรให้มีการก่อตั้งองค์กรกลางระดับชุมชนและสร้างเครือข่ายดังกล่าวและประสานความร่วมมือกับอำเภอสิชล สร้างเครือข่ายระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน นักวิชาการ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง ผู้วิจัยขออภิปรายควรให้ภาครัฐเป็นเจ้าภาพ โดยมีนายอำเภอสิชลเป็นเจ้าภาพในการสร้างเครือข่ายระหว่างระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน นักวิชาการ ตั้งสมาคมพัฒนาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของอำเภอสิชล ผู้วิจัยขออภิปรายให้มีการร่วมมือกับหอการค้าจังหวัดนครศรีธรรมราชในการดำเนินงานก่อตั้งสมาคมพัฒนาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของอำเภอสิชล เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของอำเภอสิชล อบรมเพื่อพัฒนาทักษะการวางแผนและด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการของอำเภอสิชล ผู้วิจัยขออภิปราย โดยเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผู้ริเริ่มการอบรมทักษะการวางแผนและด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้งนี้เข้าร่วมกับสถานศึกษาต่าง ๆ ภายในจังหวัด เช่น มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จัดนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเป็นผู้ให้ความรู้ โดยใช้งบประมาณจากจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวของอำเภอ โครงการอบรมทักษะการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของแต่ละอบต. ผู้วิจัยขออภิปราย โดยเสนอให้นายอำเภอสิชล เป็นผู้ริเริ่มการอบรมทักษะการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของแต่ละอบต. โดยร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ จากจังหวัดนครศรีธรรมราชและสถาบันการศึกษา เช่น หอการค้าจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เขต 5 และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นผู้ให้การอบรมแก่ตัวแทนทุก ๆ อบต. ของอำเภอสิชล โครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวของแต่ละหมู่บ้าน ผู้วิจัยขออภิปราย การมีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชุมชน เพราะให้ชุมชน ได้ร่วมตัดสินใจ, วางแผน, ดำเนินงาน, ประเมินผล กับการพัฒนาการท่องเที่ยวของแต่ละหมู่บ้าน เนื่องจากชุมชนมีความชำนาญในพื้นที่ท่องเที่ยวมากกว่า

กลยุทธ์ที่ 2 การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554) ด้วยการบูรณาการอย่างสมบูรณ์ผู้วิจัยเห็นว่า การอบรมทักษะการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและสินค้าท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่สำคัญทำให้ชาว

อำเภอสิทธิชัยมีงานทำในยามว่างจากงานหลัก หรือสร้างอาชีพให้กับกลุ่มผู้ไม่มีอาชีพในชุมชน และสนับสนุนให้ประชาชนรวมกลุ่มสร้างผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น (OTOP) อีกทั้งยังเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวได้อีกด้วย และจัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว (SMEs) อบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านธรรมชาติทางทะเลและทางบก อบรมทักษะด้านการจัดการโฮมสเตย์แก่กลุ่มแม่บ้าน อบรมทักษะการให้บริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แบบนวัตกรรมไทย ตลอดจนอบรมทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการ สนับสนุนให้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างสรรค์คุณภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว โดยภาคเอกชนควรมีส่วนร่วมกับชุมชนอย่างเป็นธรรม มีการสร้างวิสาหกิจชุมชน ควบคู่กับการพัฒนาความรู้ด้านการจัดการการตลาด และทักษะในการประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยว โครงการอบรมทักษะการจัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการท่องเที่ยว SMEs ในอำเภอสิทธิชัย ผู้อภิปรายมีความเห็นว่าอำเภอสิทธิชัยควรประสานงานกับ SMEs ของธนาคาร เพื่ออบรมแก่กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร สถานศึกษา ให้ความรู้ ความเข้าใจในการจัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการท่องเที่ยวของอำเภอสิทธิชัย โครงการอบรมทักษะการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและสินค้าท่องเที่ยว เช่น จักรสาน ผ้าบาติก กลุ่มอาชีพแม่บ้านห้วยทรายทอง ผู้อภิปรายมีความเห็นสมควรให้มีการตั้งบริษัทธุรกิจท่องเที่ยวขนาดเล็กและขนาดกลาง ขึ้นในแต่ละหมู่บ้าน โดยมีกลุ่มชุมชนเดิมเป็นฐาน เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มเกษตรกร กลุ่ม OTOP ทั้งนี้ในการอบรมควรมีเนื้อหาในการอบรมการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับชุมชน โครงการอบรมทักษะด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผู้อภิปรายมีความเห็นสมควรให้ทางจังหวัด นครศรีธรรมราช ส่งผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการมาให้การอบรมด้านการจัดการที่พัก ร้านอาหารและบริการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของอำเภอสิทธิชัย และบริเวณหาดทุ่งไผ่ จัดให้มีภัตตาคาร และบริเวณอ่าวท่องเที่ยว สมควรมี Home stay การอบรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนำชมสวนยาง ปาล์ม น้ำมัน และทำปุ๋ยหมักผู้อภิปรายมีความเห็นสมควรให้การอบรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยให้นายอำเภอส่งเจ้าหน้าที่เกษตรกรอำเภอมาให้ความรู้ ความเข้าใจ เพื่อการท่องเที่ยวและชุมชนในท้องถิ่น โดยมีตำบลสี่ขีดเป็นตำบลนำร่อง การท่องเที่ยวเชิงเกษตร นำชมและชิม มังคุด เงาะ มะละกอ และชมวิธีการทำปุ๋ยหมัก อบรมทักษะการนำเที่ยวในเรือประมงเล็กที่ตำบลทุ่งไผ่ ผู้อภิปรายมีความเห็นสมควรให้มีการท่องเที่ยวในเรือประมงเล็ก เนื่องจากเป็น การท่องเที่ยวแบบเชิงอนุรักษ์ที่ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสวิถีชีวิตของชาวประมงอย่างแท้จริง ทั้งนี้ชุมชนตำบลทุ่งไผ่ต้องได้รับการอบรมการนำเที่ยวเรือประมงเล็ก ควรได้รับความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในการนำเที่ยว และให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยในการช่วยชีวิตนักท่องเที่ยวเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

เหมาะสมกับการพักแบบ Home stay อบรมทักษะการให้บริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แบบводแผนไทย ในอำเภอสิชล ผู้อภิปรายเห็นสมควรส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทุกรูปแบบ เป็นการกระจายภูมิปัญญาไปในระดับหมู่บ้าน อบรมทักษะด้านการจัดการโฮมสเตย์แก่กลุ่มแม่บ้านของอำเภอสิชล ผู้อภิปรายเห็นสมควรให้มีการจัดการที่พักแบบ Home Stay ทางจังหวัด นครศรีธรรมราชโดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เริ่มการจัดการที่พักแบบ Home stay ประสานงานกับหน่วยงานและสถาบันการศึกษาให้ความรู้ในการจัดการที่พักแบบ Home stay ส่งกลุ่มแม่บ้านของอำเภอสิชลไปศึกษาดูงานจังหวัดอื่นใกล้เคียง ที่มีการจัดการที่พักแบบ Home stay เพื่อนำมาประยุกต์ใช้และพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล อบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้านธรรมชาติทางทะเลและทางบก ผู้อภิปรายเห็นสมควรให้มีการอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและเยาวชนท้องถิ่นให้มีความรู้ในการอธิบายแหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอสิชล เนื่องจากชาวบ้านท้องถิ่นมีความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวของตนเองอยู่แล้ว โดยจัดให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวจากมหาวิทยาลัยลักษณะ เป็น ผู้รับผิดชอบโครงการ ร่วมกับสมาคมการท่องเที่ยวของจังหวัด ให้ความรู้เข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการบริการท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมไปถึงเข้าใจคำว่านักท่องเที่ยว เป็นการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของอำเภอสิชล ผู้อภิปรายเห็นสมควรให้มีการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การทำกะปิ น้ำมันมะพร้าว กุ้งแห้ง จักรสาน เพื่อให้เป็นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น และความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะอำเภอสิชล การอนุรักษ์การปรุงอาหารคาวหวานแบบดั้งเดิมของอำเภอสิชล ผู้อภิปรายเห็นสมควรให้มีการอนุรักษ์การปรุงอาหารคาวหวานแบบดั้งเดิม เช่น ขนมลา ขนมไข่ปลา ข้าวพอง ขนมเจาะหู และน้ำแกงขนมจีน แกงเหลือง ที่มีความแตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ ทางภาคใต้ อาหารเหล่านี้สามารถบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของอำเภอสิชลได้เป็นอย่างดี การอนุรักษ์วิถีรักษาแบบหมอชาวบ้านดั้งเดิมของอำเภอสิชล ผู้อภิปรายเห็นสมควรให้มีการอนุรักษ์วิถีรักษาแบบหมอชาวบ้านดั้งเดิม เช่น บ้านหมอปอก ที่รักษาด้วยวิธีการบีบ รักษาโรคต่าง ๆ เช่น ปวดเมื่อย อัมพาต อัมพฤกษ์ สามารถบรรเทาให้อาการดีขึ้น ซึ่งมีคนไข้จากต่างจังหวัดมารักษาด้วยวิธีบีบ เพื่อรักษาอาการต่าง ๆ สมควรถ่ายทอดความรู้ให้กับเยาวชนหรือผู้สนใจภายในท้องถิ่นเข้าศึกษาวิธีการรักษาแบบหมอชาวบ้านดั้งเดิม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น มีกลยุทธที่สำคัญ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การวางแผนและการจัดการตลาด สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และความเป็นไทย เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ

และการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม ธรรม (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554) และพัฒนาด้านการตลาดท่องเที่ยวของอำเภอสิชล ตรงกับทฤษฎีการวางแผนตลาดการท่องเที่ยว ต้องอาศัยสถิติทางการท่องเที่ยวในการที่จะวางแผนงานไว้ล่วงหน้า (วิมล และคณะ 2548, หน้า 190 – 192) และตอบสนองแผนการตลาดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และได้ให้ความสำคัญกับ 7 แนวทางสร้างสุข (แผนการตลาดการท่องเที่ยวประจำปี 2551 หน้า 4) ซึ่งสามารถปรับเป็นผลิตภัณฑ์ 7 ประเภท และในบรรดาผลิตภัณฑ์ดังกล่าว อำเภอสิชลมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น และสามารถนำมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยว 3 ประเภท ได้แก่ การท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชายหาดโดดเด่น สวยงาม และมีคุณภาพ ประกอบกับมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม การอนุรักษ์พื้นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและนก และ ประเพณีสารทเดือนสิบกับประเพณีลากพระ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรนำเอาเอกลักษณ์ทั้ง 3 ประการดังกล่าวมาผนวกเข้าด้วยกันเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของอำเภอสิชล และกำหนดแนวทาง Branding การท่องเที่ยวอำเภอสิชลขึ้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ส่วนการวางแผนด้านการตลาดแบบครบวงจร ผู้วิจัยเห็นสมควรทำตามแนวคิดของการจัดการประเมินผลกระทบด้านบริหารธุรกิจ Balances Scorecard หรือ BSC มาประยุกต์ใช้กับการวางแผนการตลาดท่องเที่ยวของอำเภอสิชล (นพพร จุณณะปิยะ 2548, หน้า 94 – 96) โดยกำหนดตัวชี้วัดแผนการดำเนินงานซึ่งมี 4 มุมมอง ได้แก่ (1) มุมมองด้านการเงินซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ด้าน ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของรายได้และการลดลงของต้นทุน แต่จะกล่าวถึงการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว และการสร้างภาพลักษณ์ และ brand การท่องเที่ยวอำเภอสิชล (2) สำหรับมุมมองของลูกค้า อำเภอสิชลควรทำส่วนแบ่งการตลาดการท่องเที่ยวและควรทำการรักษาลูกค้าเก่าที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอสิชล ในขณะที่เดียวกันควรต้องมีการเพิ่มลูกค้าใหม่ และสร้างความพึงพอใจ และผลกำไรให้แก่ลูกค้า (3) สำหรับมุมมองด้านกระบวนการภายใน อำเภอสิชลจะต้องนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่สนองตอบความต้องการของลูกค้า เช่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และไม่พัฒนาอำเภอสิชลไปทิศทางเดียวกับเกาะสมุย เกาะภูเก็ต พัทยา (4) ส่วนมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนานั้น ต้องอาศัยความร่วมมือของชาวอำเภอสิชลทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ว่าควรมีการเรียนรู้ พัฒนา และเตรียมตัวอย่างไรบ้าง การปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศภายในอำเภอสิชลควรมีการตั้งวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และโครงการที่อำเภอสิชลและทำให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีแผนการดำเนินงานดังกล่าวออกมาอย่างชัดเจนในรูปแบบของแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) (Robert S. Kaplan and David P. Norton 2548 หน้า 20 - 27) อย่างไรก็ตาม อำเภอสิชลควรมีการสร้าง

เครือข่ายเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในทะเลอ่าวไทย ซึ่งมีความโดดเด่นไม่ซ้ำกับแหล่งท่องเที่ยวที่อื่น การวางแผนยุทธศาสตร์ท่องเที่ยวแบบบูรณาการของอำเภอสิชล ผู้วิจัยขออภิปราย อำเภอควรมี การวางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยมียุทธศาสตร์จังหวัด การท่องเที่ยวจังหวัด และตัวแทน จากภาคประชาชน และข้อสำคัญในแผนการตลาดควรมีการแบ่งส่วนทางการตลาด กลุ่มเป้าหมาย ทางการตลาด โดยจังหวัดควรทำวิจัยด้านการตลาดและสร้างคณะกรรมการวางแผนด้านการตลาด ของการท่องเที่ยวอำเภอสิชล การสร้างภาพลักษณ์เพื่อสร้าง Branding ของการท่องเที่ยวอำเภอสิชล ผู้อภิปรายมีความเห็นสมควรให้มีตราสินค้าที่ได้มาจากการวางแผนทางการตลาด เนื่องจาก ด้านการตลาดในธุรกิจต้องสามารถวิเคราะห์ถึงตลาดกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ซึ่งมีความต้องการที่ ต่างกัน มีความอ่อนไหว และไม่ตัดสินใจซื้อสินค้าบริการใด ๆ ได้โดยง่าย ดังนั้น จึงต้องใช้หลักการ ทางจิตวิทยาในการศึกษาและทำความเข้าใจนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายของตน และใช้วิเคราะห์ถึง แนวโน้มในอนาคตที่อาจเกิดขึ้นได้(บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 40 - 42) เพื่อให้เกิด ภาพลักษณ์และเพื่อสร้าง branding ที่ตรงตามเป้าหมายกับกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ สร้างเครือข่าย เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน อภิปรายมีความเห็นสมควรให้มีการสร้าง เครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ส่งผลมาจากการพัฒนาระบบขนส่งให้มี เส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่สะดวกมากขึ้น นักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวทะเลอันดามัน สามารถเดินทางท่องเที่ยวทะเลอ่าวไทยในเวลาอันสั้น สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระดับ นานาชาติกับสิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ผู้วิจัยขออภิปรายมีเห็นสมควรสร้างเครือข่าย เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวโดยให้จังหวัดนครศรีธรรมราชประสานความร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทยเพื่อพันธมิตรทางการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง การศึกษากลุ่ม นักท่องเที่ยวเป้าหมายและสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันของอำเภอสิชล ผู้อภิปรายมีความเห็นว่า ด้านการตลาดในธุรกิจต้องสามารถวิเคราะห์ถึงตลาดกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ซึ่งมีความต้องการที่ ต่างกัน มีความอ่อนไหว และไม่ตัดสินใจซื้อสินค้าบริการใด ๆ ได้โดยง่าย ดังนั้น จึงต้องใช้หลักการ ทางจิตวิทยาในการศึกษาและทำความเข้าใจนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายของตน และใช้วิเคราะห์ถึง แนวโน้มในอนาคตที่อาจเกิดขึ้นได้ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 40 - 42) โครงการจัด ประชาสัมพันธ์และส่งเสริม Brand การท่องเที่ยวของอำเภอสิชลในระดับนานาชาติ ผู้อภิปราย เห็นสมควรให้มีการร่วมมือระหว่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เขต 5 และการท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ส่งเสริมการท่องเที่ยวอำเภอสิชล โดยออกบูทระดับนานาชาติ โดยมี การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและ Brand ของอำเภอสิชล สร้างแผนพับคู่มือนักท่องเที่ยวสารคดี และเว็บไซต์ เพื่อเผยแพร่การท่องเที่ยวของอำเภอสิชลใน

ระดับนานาชาติ ผู้อภิปรายเห็นสมควรให้มีการสร้างสารคดีและแผ่นพับ รวมถึงเว็บไซต์ในการเผยแพร่การท่องเที่ยวของอำเภอสิชล โดยทางจังหวัดนครศรีธรรมราชประสานความร่วมมือกับสมาคมการท่องเที่ยวภายในจังหวัด เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ และประสานงานในระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอสิชลสู่ตลาดนานาชาติ โครงการเชิญสื่อมวลชนนักหนังสือพิมพ์มาท่องเที่ยวอำเภอสิชล เพื่อเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยว (Fam Trip) ผู้อภิปรายเห็นสมควรให้มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวแบบ Fam Trip เป็นการประชาสัมพันธ์ให้เห็นภาพ บรรยากาศ จากสื่อมวลชนที่นำภาพจากแหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอสิชลไปลงหนังสือประเภทท่องเที่ยว หรือรายโทรทัศน์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ ดำเนินงานและประสานงานกับอำเภอสิชลและ อบต. ต่าง ๆ ภายในอำเภอ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยว ผู้วิจัยเห็นด้วยตามแนวคิดทฤษฎีของส่วนประกอบของการตลาดท่องเที่ยว ประกอบด้วยองค์ประกอบทางการตลาด ดังต่อไปนี้ 1) ผู้ซื้อ คือ นักท่องเที่ยวที่ซื้อสินค้าท่องเที่ยวจากอำเภอสิชลและเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวอำเภอสิชล ผู้ซื้อสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม (1) กลุ่มผู้บริโภคส่วนบุคคล ได้แก่ บุคคลที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยวอำเภอสิชล (2) กลุ่มผู้บริโภคองค์กร ได้แก่ กลุ่มบุคคลเป็นกลุ่มผู้ซื้อซึ่งอาจจะเป็นองค์กรห้างร้านต่างๆ ที่ติดต่อให้บริษัทจัดการนำเที่ยว คือ 2) สินค้า คือ ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่อำเภอสิชล ที่จัดทำขึ้นเพื่อขายให้แก่นักท่องเที่ยว สนองตอบความต้องการของนักท่องเที่ยว 3) ผู้ผลิต คือ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือในธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือผู้จัดรายการนำเที่ยว (วิมล จิโรจน์พันธ์ และคณะ 2548, หน้า 190 – 192) อีกทั้งเป็นการตอบสนองกับการปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และความเป็นไทย (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554) เป็นกลยุทธ์เพื่อสร้างมาตรฐานของสินค้าต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว ได้แก่ การสร้างมาตรฐานที่พักแรม และร้านอาหารในอำเภอสิชล ในการสร้างมาตรฐานนี้ควรมีการกำหนดให้เป็นมาตรฐานสากลโดยเฉพาะที่ตั้งอยู่บริเวณชายหาดซึ่งเป็นจุดดึงดูดสำคัญ ควรมีการกำหนดระบบความหนาเชื่อถือของอำเภอสิชลขึ้นมา อย่างไรก็ตามควรมีการสร้างมาตรฐานด้านแหล่งท่องเที่ยว และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น โรงพยาบาล บิมน้ำมัน และห้องสุขา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างมาตรฐานความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ การออกเรือตกหมึก ดำน้ำตื้นและน้ำลึก มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างมาตรฐานด้านความปลอดภัยอย่างเร่งด่วน เนื่องจากมาตรฐานด้านความปลอดภัยเป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ในแหล่งท่องเที่ยว อนึ่ง การเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสิชล สามารถที่กระจายนักท่องเที่ยวจากตำบลสิชลไปยังตำบลอื่น ๆ เช่น การไปเดินป่า

ศึกษารวมชาติภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด ซึ่งนอกจากจะมีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์แล้ว ยังมี น้ำตกที่สวยงาม และเงียบสงบด้วย และต้องการได้รับการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นใน ระดับเดียวกับตำบลสิชล ควรมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยสามารถพัฒนาเป็นที่พัก แรมในรูปแบบโฮมสเตย์ที่อำเภอสิชลอย่างมีระบบ โครงการเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างแหล่ง ท่องเที่ยวของอำเภอสิชล ผู้วิจัยเห็นสมควรให้มีการเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสิ ซลโดยร่วมมือกับทุก อบต. ในการสร้างเส้นทางท่องเที่ยว ต.เสาเกา ต.ทุ่งปรัง ต.สี่ขีด ต.ฉลุง ต.สิชล เพื่อขยายเส้นทางท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและกระจายรายได้เศรษฐกิจท้องถิ่น โครงการ สร้างมาตรฐานด้านต่าง ๆ ผู้อภิปรายเห็นสมควรมีการสร้างมาตรฐานที่พักแรม ร้านอาหาร แหล่ง ท่องเที่ยวทางบก ทางวัฒนธรรม ด้านการบริการทางการท่องเที่ยวอื่น ๆ รวมทั้งด้านความปลอดภัย ของกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นผู้ให้การอบรมการสร้าง มาตรฐานในเรื่องดังกล่าวให้กับผู้ประกอบการและประชาชนในชุมชน การกำหนดเส้นทาง ท่องเที่ยวของอำเภอสิชล ผู้อภิปรายเห็นสมควรมีการกำหนดเส้นทางท่องเที่ยว โดยร่วมมือกับทุก อบต. ในการกำหนดเส้นทางท่องเที่ยว เพื่อสร้างแพคเกจทัวร์เพื่อท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จของอำเภอ สิชล ผู้อภิปรายเห็นสมควรมีการสร้างแพคเกจทัวร์เพื่อท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ โดยร่วมมือกับทุก อบต. และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เขต 2 ในการสร้างแพคเกจ ทั้งนี้ อบต.ภายในอำเภอสิชลมี ส่วนร่วมในการเสนอแพคเกจท่องเที่ยวของแต่ละตำบล โดยมีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ให้ความรู้ในการ สร้างแพคเกจทัวร์และสร้างศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวอำเภอสิชลบริเวณสี่แยกอำเภอสิชล ผู้อภิปราย เห็นสมควรมีศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวอำเภอสิชลบริเวณสี่แยกอำเภอสิชล และแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ ความนิยม ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถขอข้อมูลการท่องเที่ยวภายในอำเภอ

กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว กลยุทธ์นี้ตอบสนองของยุทธศาสตร์การปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554) โดยบริหารเศรษฐกิจ ส่วนรวมของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอสิชลอย่างมีประสิทธิภาพให้มีการจัดการที่ดีเพื่อให้ การใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด จึงควรมีการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการ ท่องเที่ยวแบบบูรณาการ และการรักษาและเสริมสร้างจุดแข็งของการท่องเที่ยวอำเภอสิชลเพราะ แผนยุทธศาสตร์ทำให้มีองค์การกลางที่มีหน้าที่กำหนดทิศทางของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่าง ชัดเจน โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การกำหนดนโยบาย และการวางแผน การลง มือปฏิบัติ และการประเมินผลโครงการ (เอกสารประกอบการเรียน สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2549) และแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวจะสร้างระบบบริหารจัดการ

นักท่องเที่ยวได้อีกด้วย หนึ่งควรมีการจัดตั้งองค์รกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวอำเภอสิชลแบบบูรณาการโดยมีองค์กรดังกล่าวควรมีผู้แทนทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และองค์กรที่ไม่ใช่ของภาครัฐ (NGOs) ร่วมกันพิจารณาทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอสิชลอย่างมีระบบ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกระทรวงท่องเที่ยวและการกีฬา ควรร่วมกันเป็นเจ้าขององค์รดังกล่าว และมีคณะกรรมการจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝั่งเมืองของจังหวัด อุทยานแห่งชาติ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สถาบันการศึกษา นักวิชาการ ผู้แทนชุมชน และNGOs โดยคณะกรรมการดังกล่าวจะจัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด และผู้เชี่ยวชาญด้านชุมชนขึ้นมาทำงานร่วมกัน ส่วนในการสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวอำเภอสิชลควรมีข้อมูลเกี่ยวกับ 5 องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวอำเภอสิชล ได้แก่ ข้อมูลด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลด้านที่พักแรมรูปแบบต่าง ๆ ของอำเภอสิชล ข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ และข้อมูลเกี่ยวกับการบริการด้านท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั้งหมดภายในอำเภอสิชล และควรรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ขึ้นไว้ในเว็บไซต์ โดยมีการเชื่อมโยงกับระบบการขายตรงในอินเทอร์เน็ตเพื่อให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกทำการสืบค้นข้อมูลและจองที่พักได้โดยตรงผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (Destination Management System) และโครงการสุดท้ายที่สำคัญคือการแสวงหาเงินทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยเน้นการลงทุนของชาวอำเภอสิชลให้มากยิ่งขึ้น เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นของอำเภอสิชล เพราะในปัจจุบันชาวบ้านอำเภอสิชลมีแนวโน้มที่จะขายที่ดิน โดยเฉพาะที่ดินที่อยู่ใกล้ชายทะเลให้กับนายทุนชาวต่างชาติเพื่อนำมาสร้างเป็นบ้านพักแบบ Long Stay จึงควรมีการอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกให้ชาวบ้านหวงแหนดินที่อยู่อาศัยของตน และควรมีการอบรมทักษะในการจัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นของชุมชนท้องถิ่น โดยรัฐบาล หรือธนาคารอาจจะให้เกิดเงินกู้ปลอดภาษีเพื่อให้เกิดการลงทุนขึ้นโดยท้องถิ่น หรือการลดการขายที่ดินโดนการให้เช่าในระยะยาวอย่างน้อย 30 ปีขึ้นไป เพื่อใช้ในการสร้างโรงแรม และรีสอร์ทตามรายทุนที่ต้องการ และให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการและเป็นหุ้นส่วนในการลงทุนดังกล่าว โครงการจัดตั้งองค์รกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวในระดับอำเภอ ผู้วิจัยมีความเห็นสมควรให้มีการจัดตั้งองค์รกลางเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่อบต. ทุ่งไผ่ เพื่อร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอสู่ความยั่งยืนและร่วมวางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการของอำเภอสิชลโดยกำหนดแผนปฏิบัติการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชลให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนเข้าร่วมการประเมินการพัฒนาและเสริมสร้างจุดแข็งของการท่องเที่ยวอำเภอสิชลอีกทั้งการสร้างระบบ

ฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวได้แก่ เข้าถึง ที่พัก แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม และบริการเบ็ดเตล็ดของอำเภอสิชลและนำขึ้นเผยแพร่บนเว็บไซต์เพื่อทำการขายตรงให้กับนักท่องเที่ยว ตลอดจนการสร้างระบบการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวและบุคลากรท่องเที่ยวของอำเภอสิชล และการแสวงหาแหล่งเงินทุนและระดมทุนท้องถิ่น เพื่อการจัดสรรงบประมาณการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในอำเภอสิชล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและจิตใจเพื่อปลูกจิตสำนึก มีกลยุทธ์ที่สำคัญ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 การปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ จัดอยู่ในหลักการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่กล่าวถึงกระแสความต้องการให้มีการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีขอบข่ายกว้างไกลไปทั่วโลก ทั้งการอนุรักษ์ป้องกัน และแก้ไขวิกฤตการณ์ในระดับท้องถิ่นและระดับโลก โดยเฉพาะการอนุรักษ์ระบบนิเวศ เพื่อให้คงความหลากหลายทางชีวภาพ เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวบางกลุ่มมีความสนใจกับคุณภาพ และการจัดการทรัพยากรมรดกวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ การท่องเที่ยวจึงเน้นที่การปลูกจิตสำนึกของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปลูกจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอสิชล มีโครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสพระชนมายุครบ 80 พรรษา ซึ่งควรจะได้ลงมือปฏิบัติการโครงการนี้ที่บริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด ในขณะที่เดียวกันมีการอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างป่าและชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ต้นน้ำลำธาร และไม่ทำลายธรรมชาติและวัฒนธรรม การปลูกจิตสำนึกเป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญที่สุด เพราะผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีจิตสำนึกเท่านั้นจึงจะลงมือปฏิบัติการในการอนุรักษ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โครงการอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างป่าและชุมชนบริเวณชุมชน อ.สี่ขีด บริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีดและอำเภอสิชล บริเวณเขาพลายดำ การปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสพระชนมายุครบ 80 พรรษา ของอำเภอสิชล ร่วมปลูกป่าชายเลนบริเวณก่อนถึงวัดสุชนและตรอกไฟฟ้า และปลูกป่าปกที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด และเขาพลายดำ เยาวชนอำเภอสิชล พิทักษ์ป่า ชุมชนสิชลรักษ์หาด ชุมชนสิชลดูแลรักษาน้ำตก นำเยาวชนจากโรงเรียนวัดสุชน โรงเรียนบ้านสุวรรณเขต และโรงเรียนห้วยทรายทอง ร่วมกันดูแลรักษาน้ำตก ทะเล และป่าไม้ อนุรักษ์ผืนแผ่นดินไว้ให้ลูกหลานชาวสิชล เนื่องจากที่ดินบริเวณก่อนถึงเขาพลายดำกำลังจะถูกทำลายและที่ดินที่ชายหาดกำลังจะถูกขาย สืบสานมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณี และการอนุรักษ์ประเพณีแห่ง

หมรับ ชิงเปรต ลากพระ และทำบุญให้ทานไฟ รวมถึงการอนุรักษ์รามโนราห์ หนังสือชาวศิขลแก่
อนุชน โครงการจัดตั้งหอจดหมายเหตุของอำเภอสิชลผู้วิจัยขออภิปรายเพื่อปลูกจิตสำนึกควรตั้งหอ
จดหมายเหตุของอำเภอสิชล จัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านของอำเภอสิชล ในวัดประทุมทายการาม
หรือวัดสุชน และอนุรักษ์ จิตรกรรม โบสถ์ วิหาร พระพุทธรูป จิตรกรรมฝาผนังของอำเภอสิชล
รวมทั้งพิมพ์หนังสือเล่าเรื่องเกี่ยวกับอำเภอสิชลเพื่อให้ความรู้แก่เยาวชนและนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาจิตใจ ต้องมีโครงการอบรมแนวความคิดเกษตรทฤษฎีใหม่และ
เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ อบรมภาวะความเป็นผู้นำสำหรับอบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
และอบรมแนวความคิดที่สำคัญของพระพุทธศาสนาให้แก่เยาวชนรวมทั้งฝึกปฏิบัติธรรมสำหรับ
เยาวชนและประชาชน กลยุทธ์ด้านพัฒนาจิตใจถือเป็นกลยุทธ์หลักอันหนึ่งในการพัฒนา เพราะผู้ที่
มีการพัฒนาจิตใจแล้วนั้นจึงจะสามารถปฏิบัติการด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ
และวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการพัฒนาจิตใจด้านเศรษฐกิจพอเพียงนั้น จัดเป็น
หัวใจของการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นวิสัยทัศน์ของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 10 ซึ่งตอบสนองการพัฒนาคุณภาพ และสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้
โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ที่เกิดภูมิคุ้มกัน ซึ่งจะเป็นการสร้าง
เสริมให้คนไทยมีสุขภาพแข็งแรงทั้งกาย และใจ มีความสัมพันธ์ทางสังคม และอยู่ใน
สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ทำให้คนไทยอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554) โครงการอบรมแนวความคิดเกษตรทฤษฎีใหม่และ
เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริให้แก่ชุมชนตำบลทุ่งไเสและตำบลสี่ขีดเป็นตำบลนำร่อง
โครงการการอบรมภาวะความเป็นผู้นำสำหรับอบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยให้ทางจังหวัดเรียกผู้นำ
ทั้งหมดของอำเภอสิชลมาอบรม โครงการอบรมแนวความคิดที่สำคัญของพระพุทธศาสนาให้แก่
เยาวชนและผู้สนใจรวมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนกำหนดให้โรงเรียนวัดสุชนและ
โรงเรียนบ้านสุวรรณเขตเข้าอบรมที่วัดสุชนและวัดประทุมทายการาม และการพัฒนาจิตใจ
ฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบหน้าที่

การอภิปรายผลของความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยวของ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ในการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยขออภิปรายเกี่ยวกับศักยภาพด้านพื้นที่ท่องเที่ยวของอำเภอสิชลในภาพรวมต่อไปนี้ อำเภอสิชลมีศักยภาพในด้านแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ความมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและความดึงดูดใจ ความอุดมสมบูรณ์หลากหลายของชีวภาพ สัตว์ป่าและพืชพันธุ์ ตลอดจนสภาพพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์เหมาะสมกับกิจกรรม สภาพทัศนียภาพและความสวยงามของทรัพยากรการท่องเที่ยว ไม่สมควรสร้างสิ่งก่อสร้างในสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติโดยไม่จำเป็น และถ้าจำเป็นจะต้องสร้างก็ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพธรรมชาติ ไม่บดบังทิวทัศน์ที่สวยงาม (วรรณ วรชวีนิช 2546, หน้า 67) อีกทั้ง ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคตและการเข้าถึงพื้นที่ เช่น อ่าวท่องเที่ยว หาดทุ่งไผ่ และมีสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว รวมไปถึงสภาพของพื้นดิน พืชคลุมดินและบริเวณโดยรอบ และมีทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศ) และสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศได้รับผลกระทบง่าย ดังนั้นอำเภอสิชล จึงมีศักยภาพจะพัฒนาในอนาคต ขนาดของเนื้อที่ในการประกอบกิจกรรมมีอยู่พอสมควรสามารถพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในขั้นพื้นฐานในระดับปานกลาง เพื่อรองรับการขยายตัวในระดับปานกลาง โดยเฉพาะอำเภอสิชลควรมีนโยบายการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สามารถรักษาความสมบูรณ์ของธรรมชาติและความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นไว้ได้ โดยไม่พัฒนาไปทิศทางเดียวกับ เกาะสมุยและเกาะภูเก็ต

การอภิปรายผลศักยภาพด้านการจัดการท่องเที่ยวอำเภอสิชล ได้แก่ ความกลมกลืนและความเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวกกับสภาพแวดล้อม เช่น อ่าวท่องเที่ยว ต้องอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมและมีคุณภาพในการให้บริการ อีกทั้งการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการจัดการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ยังต้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของพื้นที่รวมทั้งมีมาตรการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมและปฏิบัติการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่วางไว้ เนื่องจากการวางแผนยุทธศาสตร์เป็นการพัฒนาแผนระยะยาวบนรากฐานของโอกาสและอุปสรรค จากการประเมินสภาวะแวดล้อม (บุญเลิศ เย็นคงคา และคณะ, 2546, หน้า 22 – 24) และมีการจัดการขยะ คุณภาพเสียง และคุณภาพน้ำ ผู้วิจัยขออภิปรายศักยภาพของการจัดการท่องเที่ยวอำเภอสิชลในภาพรวมดังนี้ อำเภอสิชลมีการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว การจัดการสะท้อนถึงเอกลักษณ์ของพื้นที่อำนวยความสะดวกในการประกอบกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยว ในรูปแบบที่เรียบง่ายและกลมกลืนกับระบบนิเวศธรรมชาติ

ตลอดจนวัฒนธรรมท้องถิ่นและยังมีการแบ่งเขตพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการคุณภาพน้ำของอำเภอสิชลเป็นพื้นที่ติดชายทะเลและเจาะน้ำบาดาลในการใช้อุปโภคแต่ อำเภอสิชลยังขาดระบบบำบัดน้ำเสียรีสอร์ท โรงแรม ร้านอาหาร ปล่อยน้ำเสียลงทะเล ผู้วิจัยมีความคิดเห็นควรมีมาตรการในการจัดการน้ำเสีย น้ำทิ้งที่มีประสิทธิภาพและจัดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียรวม โดยความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน ในพื้นที่ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอำเภอสิชลในเขตเทศบาลและอบต. ควรมีการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยว ควรมีการปลูกจิตสำนึกให้ทำการลดขยะ นำขยะมาหมุนเวียนและมีระบบกำจัดขยะที่ถูกวิธีเหมาะสม ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะขยะที่เป็นสารพิษ เช่น ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ เพราะสารเคมีที่เป็นพิษจะซึมสู่ได้ผิวดินส่งผลต่อน้ำบาดาล อย่างไรก็ตามอำเภอสิชลมีการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ในอำเภอสิชลออกเป็นเขตต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์ (SEA) ทำการประเมินผลกระทบใน 4 ระดับ คือตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับแผนงาน ระดับโปรแกรม (สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, 2546, หน้า 36 – 41) เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ก่อให้เกิดผลกระทบโดยรวมและโดยรวม การแบ่งเขตพื้นที่ควรมีการจัดการอย่างชัดเจนตามรูปแบบของระบบนิเวศและกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบสามารถควบคุมการใช้ประโยชน์ในพื้นที่อำเภอสิชลได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าอำเภอสิชลควรมีมาตรการในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวและกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถในการรองรับของอำเภอสิชล อนึ่งในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและชุมชน ผู้วิจัยคิดว่าควรมีมาตรการในการควบคุมดูแลรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวเพราะนักท่องเที่ยวมีความเสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สินสูง ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยว ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลมีการลงทะเลเป็นนักท่องเที่ยว มีการติดตั้งป้ายและสัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสม มีการจัดแผนกำลังคนและอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่มีความพร้อมได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยและการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดจากภัยธรรมชาติหรือภัยจากมนุษย์ อย่างไรก็ตามอำเภอสิชลควรมีแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและมีการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวเพื่อก่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

การอภิปรายผลศักยภาพด้านกิจกรรมและการเรียนรู้ ของอำเภอสิชล ผู้วิจัยขออภิปรายว่าอำเภอสิชลมีศักยภาพด้านประโยชน์และความคุ้มค่าในการเรียนรู้และกิจกรรมมีความเหมาะสมหรือเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยว รูปแบบ เนื้อหา ความรู้และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสมรวมถึงความหลากหลายของกิจกรรมเชิงนิเวศ ผู้วิจัยขออภิปรายด้านกิจกรรมและการเรียนรู้ การเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสิชลนับเป็นโอกาสในการสร้างจิตสำนึก

แก่นักท่องเที่ยวโดยผ่านรูปแบบกิจกรรมที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างความรู้ ความเข้าใจในระบบนิเวศทางทะเลและป่าไม้ เช่น เมื่อนักท่องเที่ยวได้สัมผัสกิจกรรมท่องเที่ยวทางทะเล ชายหาด ดำน้ำ กิจกรรมดังกล่าวจะมุ่งเน้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวซึ่งจะเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมเป็นนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourist) (กรมป่าไม้และโครงการสิ่งแวดล้อมศึกษาแม่ห้วยดีเพื่ออนุรักษ์ป่าตะวันตก, 2549) ซึ่งทั้งนี้อำเภอสิชลควรมีการจัดรูปแบบและวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสมชัดเจนและมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้โดยจัดให้เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ตลอดจนมีการปรับปรุงกระบวนการสื่อความหมายอย่างต่อเนื่อง และกิจกรรมเหล่านี้ควรเอื้ออำนวยให้คนในชุมชนมีการพัฒนาด้านกระบวนการคิดและเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งในชุมชนของอำเภอสิชล

การอภิปรายศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสิชลด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ชุมชนเข้มแข็ง มีศักยภาพ และมีส่วนร่วมในการพัฒนา โอกาสในการสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากรัฐ มีความตระหนักต่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมชุมชน/องค์กร/นักท่องเที่ยว รวมทั้งมีประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจและการกระจายรายได้ ผู้วิจัยขออภิปรายในภาพรวมดังนี้ อำเภอสิชลมีศักยภาพในการใช้การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างประโยชน์จากการจัดพื้นที่อำเภอสิชลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะในการควบคุมดูแลป้องกันผลกระทบด้านลบที่มีต่อทรัพยากรท่องเที่ยวในชุมชน อีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ระบบนิเวศ วิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว และจัดการอย่างเหมาะสมในด้านการให้บริการทางท่องเที่ยวต่าง ๆ (วิมล จิโรภพพันธุ์ ประชิต สกฤตพัฒน์ และ อุดม เขยกิจวงศ์, 2548, หน้า 192 – 197) จึงนับได้ว่าการท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรวัฒนธรรมในพื้นที่อำเภอสิชล อนึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอสิชลสามารถก่อให้เกิดต่อชุมชนอำเภอสิชลทางด้านเศรษฐกิจและการกระจายรายได้ เราสามารถใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นโอกาสทางเศรษฐกิจกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่นให้อยู่ในระดับสูงขึ้น การท่องเที่ยวสามารถเปิดโอกาสให้ประชาชนท้องถิ่นของอำเภอสิชลมีงานทำและมีรายได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยังเป็นโอกาสในการได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนาต่าง ๆ จากองค์กรของภาครัฐและภาคเอกชนโอกาสในการของบประมาณสนับสนุนโครงการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล โอกาสในการขอสนับสนุนทางวิชาการจากสถาบันการศึกษา องค์ความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอสิชลจึงเป็นโอกาสในการพึ่งพาตนเอง ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นและมีโอกาสในการมีส่วนร่วม

ในกระบวนการคิด การตัดสินใจ และการร่วมกำหนดนโยบาย และการสร้างแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล

การอภิปรายผลของความคิดเห็นด้านทัศนคติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้อภิปรายขออภิปรายด้านการจัดการด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร การจัดการแหล่งท่องเที่ยว การจัดการด้านกิจกรรม และบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ผู้วิจัยขออภิปรายในด้านการจัดการด้านคมนาคมและสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวอำเภอสิชล ผู้วิจัยมีความคิดว่า ภาคเอกชน คือ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ควรให้ความร่วมมือกับภาครัฐ หนึ่งชุมชนก็ควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาสาธารณูปโภคและคมนาคมต้องเป็นความร่วมมือของทั้ง 3 ฝ่าย เพื่อพิจารณาตัดสินใจการร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาและนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น (ยุวัฒน์ วุฒิเมธี 2542, หน้า 23-26)

ผู้วิจัยขออภิปรายในภาพรวมดังนี้ ด้านการจัดการด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค ควรเป็นการร่วมรับผิดชอบระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เช่น ประชาชนและผู้ประกอบการร่วมสร้างท่าจอดเรือสำหรับนักท่องเที่ยวโดยได้ความร่วมมือกันดูแลรักษา ในด้านที่พักแรมและร้านอาหารภาครัฐควรให้ความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานรีสอร์ท Home stay ร้านอาหารในอำเภอสิชลและจัดการอบรมร่วมมือกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและภาคเอกชนให้ความร่วมมือในการลงทุนสร้างรีสอร์ท ร้านอาหาร ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ภาครัฐ ภาคเอกชนสนับสนุนให้ชุมชนเป็นของกิจการขนาดเล็กและขนาดกลางในด้านที่พักแรม สร้างศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หนึ่งชุมชนควรร่วมมือกันสร้างที่พักรูปแบบ Home stay และรีสอร์ทขนาดเล็ก โดยภาครัฐให้เงินสนับสนุนจัดทำห้องพัก ห้องสุขา ให้ถูกสุขลักษณะหรือชุมชนอาจกู้เงิน SMEs จากธนาคาร จัดบ้านให้เป็น Home stay ซึ่งปฏิบัติตามแนวคิด Balanced scorecard (BSC) โดยพิจารณาของเขตทั้ง 4 ด้าน คือ (1) ด้านการเงิน (Financial) (2) ด้านลูกค้า (Customer) (3) ด้านกระบวนการบริหารภายใน (Internal processes) (4) ด้านบุคลากร (People) (นพพร จุณณะปิยะ, 2548, หน้า 94 – 96) ซึ่งอำเภอสิชลอาจจะเสริมสร้างการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ หมู่ 8 ตำบลทุ่งไผ่ โดยเน้นการใช้สมุนไพรจากในท้องถิ่น ในด้านการประกอบอาหารสำหรับนักท่องเที่ยวอำเภอสิชลมีความหลากหลายในการนำเสนออาหารเช่น แกงเลียง เป็นอาหารท้องถิ่นที่มีสมุนไพรเป็นส่วนประกอบของอาหาร ซึ่งเป็นอาหารเพื่อสุขภาพ โดยอำเภอสิชลควรยกระดับภัตตาคารและร้านอาหารสู่มาตรฐานสากลเพื่อ

รองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในอนาคต ในด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ต้องประสานงานอย่างสอดคล้อง โดยภาครัฐให้บริการการการจัดตั้ง ศูนย์ข้อมูล การจักสื่อประเภทต่าง ๆ ให้การสนับสนุนการสร้างเว็บไซต์ท้องถิ่น เพื่อร่วมพัฒนาด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอำเภอสีชล ภาคเอกชนควรจัดการบริการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐานตลอดจนมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ด้านการจัดการขยะ ในแหล่งท่องเที่ยวและมีส่วนร่วมหรือให้เงินทุนในการจัดทำป้ายสื่อความหมายประชาชนนับว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสูงในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เพราะเป็นเจ้าของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว เพื่อร่วมดูแลรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรวัฒนธรรมท้องถิ่นของอำเภอสีชล ผู้วิจัยคิดว่า ในอำเภอสีชลควรมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยกองทุนดังกล่าวอาจได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ โดยผ่านการจัดงบประมาณของอบต. ส่วนภาคเอกชนควรบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวส่วนประชาชนอาจมีส่วนร่วมโดยการให้ความร่วมมือด้านต่าง ๆ เช่น การร่วมมือทางวิชาการ การร่วมบำเพ็ญประโยชน์ เช่น การปลูกป่า เก็บขยะบริเวณชายหาด ในด้านการจัดกิจกรรมของอำเภอสีชล ผู้วิจัยขออภิปรายภาครัฐ เช่นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ควรมีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานและความปลอดภัย เช่น ดำน้ำ เติมน้ำ ตกปลา ภาคเอกชน และประชาชนร่วมนำเสนอสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความปลอดภัย ในด้านการจัดการกิจกรรมวัฒนธรรม เช่น ประเพณีสารทเดือนสิบ วัตถุประสงค์ ภาครัฐควรมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์และสนับสนุนนักท่องเที่ยวให้เข้ามา อบต. ควรพิมพ์หนังสือรวบรวมประวัติความเป็นมา ประเพณี วิถีชีวิต วัฒนธรรม ศิลปหัตถกรรมและอาหารท้องถิ่น ของอำเภอสีชล ชุมชนควรถ่ายทอดประเพณีความเชื่อให้เข้าร่วมพิธีสามารถดำเนินการในพิธีได้ถูกต้องตามขั้นตอน ในด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ภาครัฐ การสนับสนุนเทคโนโลยีทางวิชาการทางการตลาด ในขณะเดียวกันภาคเอกชนและประชาชนให้นักท่องเที่ยวมาซื้อชุมชนตระหนักต่อการผลิตสินค้าท้องถิ่นนอกจากการนำวัสดุมาเพิ่มมูลค่าเพิ่มแล้วยังสะท้อนถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น การแปรรูปจากเกษตร อบต. ควรมีส่วนร่วมในสาธารณูปโภคและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ตลอดจนจัดตั้งศูนย์ข้อมูลบริเวณสี่แยกอำเภอสีชล ภาคเอกชนควรมีส่วนร่วมในการโฆษณาประชาสัมพันธ์อำเภอสีชลโดยการจัดทำแผ่นพับ โบชัวร์ เพื่อให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

การอภิปรายผลของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยขออภิปรายว่าภาครัฐควรทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของอำเภอสีชล นำแผนดังกล่าวเสนอต่อกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในแผนดังกล่าวควรมีแผนปฏิบัติการที่มีใน

รายละเอียดเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของอำเภอสิชลอย่างชัดเจนโดยมีโครงการเร่งด่วนด้านวางแผน พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่อ่าวทองยาง ให้มีโครงการปรับปรุงและสร้างมาตรฐานสินค้าทางทะเลและควรรพัฒนาที่พักแรมรูปแบบ Home stay ที่หมู่ 8 ตำบลทุ่งไผ่เป็นโครงการนำร่องควรทำการวางแผนด้านการตลาดเพื่อกำหนดกลุ่มเป้าหมาย วิเคราะห์ความต้องการกลุ่มเป้าหมายทั้งชาวไทยและต่างชาติ เพื่อเตรียมสินค้าและบริการสำหรับนักท่องเที่ยว ในแผนพัฒนาการตลาดต้องมีเป้าประสงค์ชัดเจน โดยไม่ทำลายทรัพยากรและวัฒนธรรมท้องถิ่น

สำหรับภาคเอกชน ผู้วิจัยคิดว่า ภาคเอกชน ควรมีส่วนในการร่วมลงทุนพัฒนาสาธารณูปโภคบางส่วนและร่วมกับภาครัฐตลอดจนร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวสร้างมาตรฐานสินค้าและบริการ ภาคเอกชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการตลาดกับภาครัฐ และภาคเอกชนควรสนับสนุนการกระจายรายได้สู่ชุมชนโดยให้ชุมชน โดยมีภาครัฐท้องถิ่น ขับเรื่อนำนักท่องเที่ยวชมธรรมชาติทางทะเลของอำเภอสิชล โดยระดมทุนจากกลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มแม่บ้าน ผู้วิจัยคิดว่าควรมีการตั้งกลุ่มบริการท่องเที่ยวในอำเภอสิชล เพื่อเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการท่องเที่ยวเพื่อเป็นการจัดระเบียบทางการท่องเที่ยว

สำหรับภาคประชาชน ผู้วิจัยคิดว่าประชาชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนปฏิบัติการทางการท่องเที่ยวของอำเภอสิชลเพราะประชาชนคือผู้ที่ปฏิบัติงานการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว จะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดนักท่องเที่ยวและประชาชนสามารถร่วมพัฒนาสาธารณูปโภคและดูแลรักษาทรัพยากรท้องถิ่นโดยเป็นผู้ให้การสอดส่องดูแลรักษา อนึ่งประชาชนควรมีส่วนร่วมการพัฒนาแผนการตลาดของตนเช่นกัน และเมื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ดำเนินไประยะหนึ่ง ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อปรับแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างต่อเนื่อง

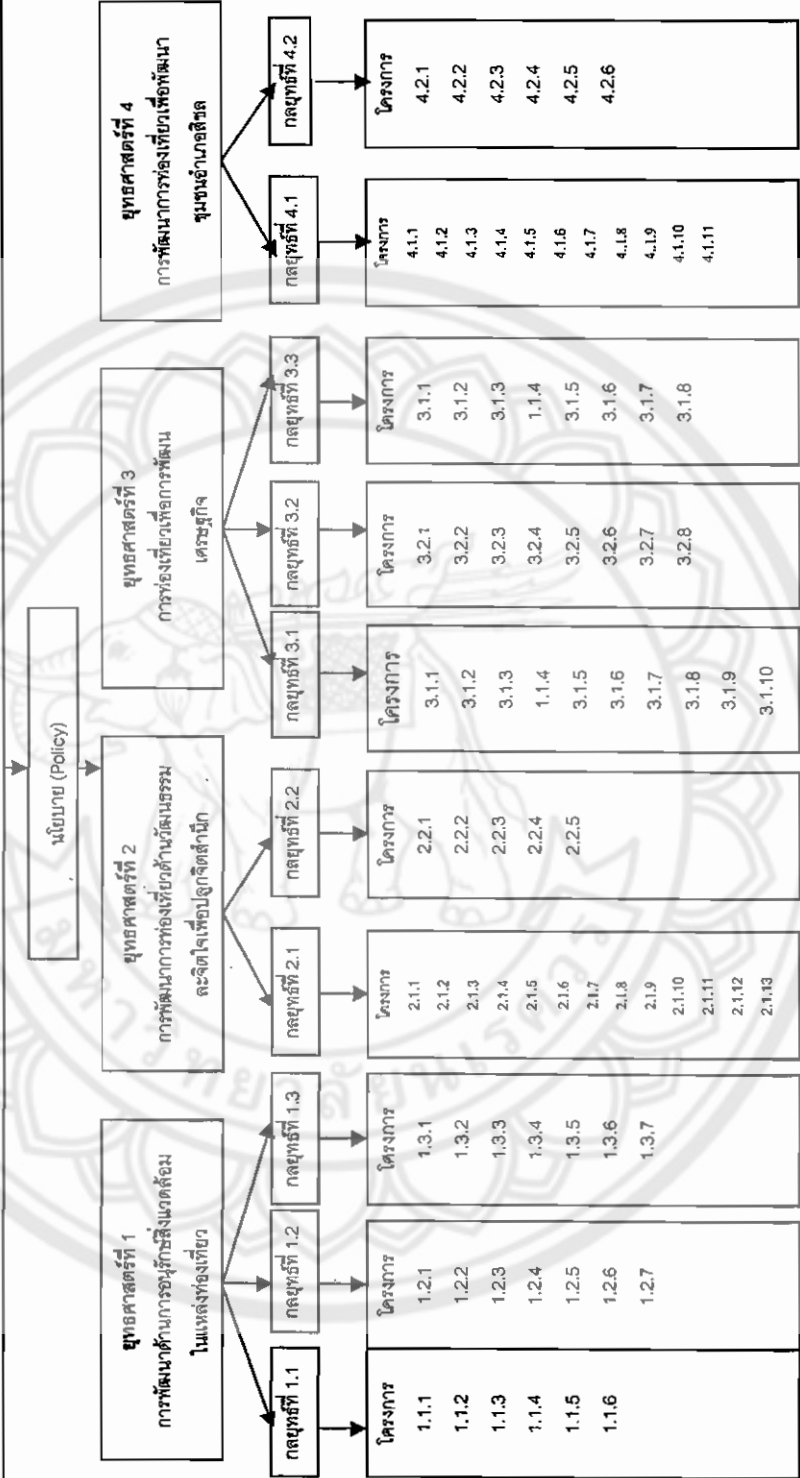
การอภิปรายผลของแรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอำเภอสิชล

แรงจูงใจที่สำคัญที่สุด คือ ต้องการท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเล อ่าวทองยาง หาดหินงาม หาดสิชล ดังนั้น การพัฒนาอำเภอสิชลจึงควรให้ความสำคัญกับแรงจูงใจนี้มากที่สุดตรงกับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยว แต่ควรจะทำให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มากขึ้น ไม่ก่อให้เกิดอาชญากรรม และยาเสพติด จึงควรมีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเลให้เป็นสินค้าที่เสริมสร้างภาพลักษณ์ของอำเภอสิชลไปในทิศทางที่เหมาะสมต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ การเที่ยวน้ำตก และการเดินป่าศึกษาธรรมชาติของระบบนิเวศและความสมบูรณ์ของป่าไม้ก็เป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ดังนั้นอำเภอสิชลจึงควรมียุทธศาสตร์เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรที่โดดเด่นเหล่านี้ไว้อย่างยั่งยืน

จากผลการวิจัย การสรุป และการอภิปรายผลการวิจัย เรื่อง แผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยจะนำข้อมูลในภาพรวมทั้งหมดมาเสนอในเชิงยั่งยืนโดยเริ่มจากการกำหนดนโยบาย (Policy) ที่นำมาจากวิสัยทัศน์ซึ่งจะเป็นกรอบของการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอสิชล และภายใต้กรอบนโยบาย (Policy) เป็นลำดับแรก วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) โดยผู้วิจัยจะบูรณาการแผนยุทธศาสตร์ (Strategy) หรือแผนงานหลัก (Plan) การพัฒนาด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม และจิตใจเพื่อปลูกจิตสำนึก และการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน เพราะแผนหลักทั้ง 4 ประการ จำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้อง และให้ความสำคัญซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างสมดุลในการพัฒนา ยุทธศาสตร์ดังกล่าวจึงเป็นแผนงานลำดับที่สองอยู่ภายใต้กรอบของนโยบายอันจะทำให้วิสัยทัศน์ของอำเภอสิชลเป็นจริง นโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้านจัดเป็นกรอบของการพัฒนาในระดับสูง (Top Level) ภายใต้แต่ละแผนงานหลักจะมีแผนปฏิบัติการระดับกลยุทธ์ (Tactics) หรือกลุ่มโครงการ (Programs) ซึ่งจะอยู่ในลำดับที่สาม ของแผนพัฒนาในภาพรวม แต่ละยุทธศาสตร์จะมีจำนวนกลยุทธ์ตามความเหมาะสม ทั้งกลยุทธ์ทั้งหมดจะมีผลกระทบ และมีความสัมพันธ์ต่อกัน และเมื่อมีการดำเนินงานภายใต้กลยุทธ์แต่ละด้านจะมีโครงการ (Projects) ที่จำเป็นต้องดำเนินการเพื่อให้กลยุทธ์เหล่านั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ เป็นอันดับที่สี่ และโครงการทุกโครงการก็จะมีเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและกันในระดับปฏิบัติการเช่นกัน การวางแผนระดับกลยุทธ์ หรือกลุ่มโครงการ และโครงการนั้นจัดเป็นการวางแผนระดับล่าง (Down Level) ซึ่งก็คือ แผนในระดับปฏิบัติการซึ่งต้องอยู่ภายใต้แผนระดับบน ดังนั้น แผนพัฒนาอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชลจึงมีลักษณะบูรณาการแผนพัฒนาทั้งเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อที่จะทำให้ตระหนักถึงผลกระทบของแต่ละแผนที่จะมีต่อกันและกัน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแผนดังกล่าวในภาพรวมดังนี้

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์ : อำเภอสิชลจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพมีมาตรฐานโดดเด่นเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าระดับสูง ควบคู่ไปกับพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและฟื้นฟูมรดกด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต

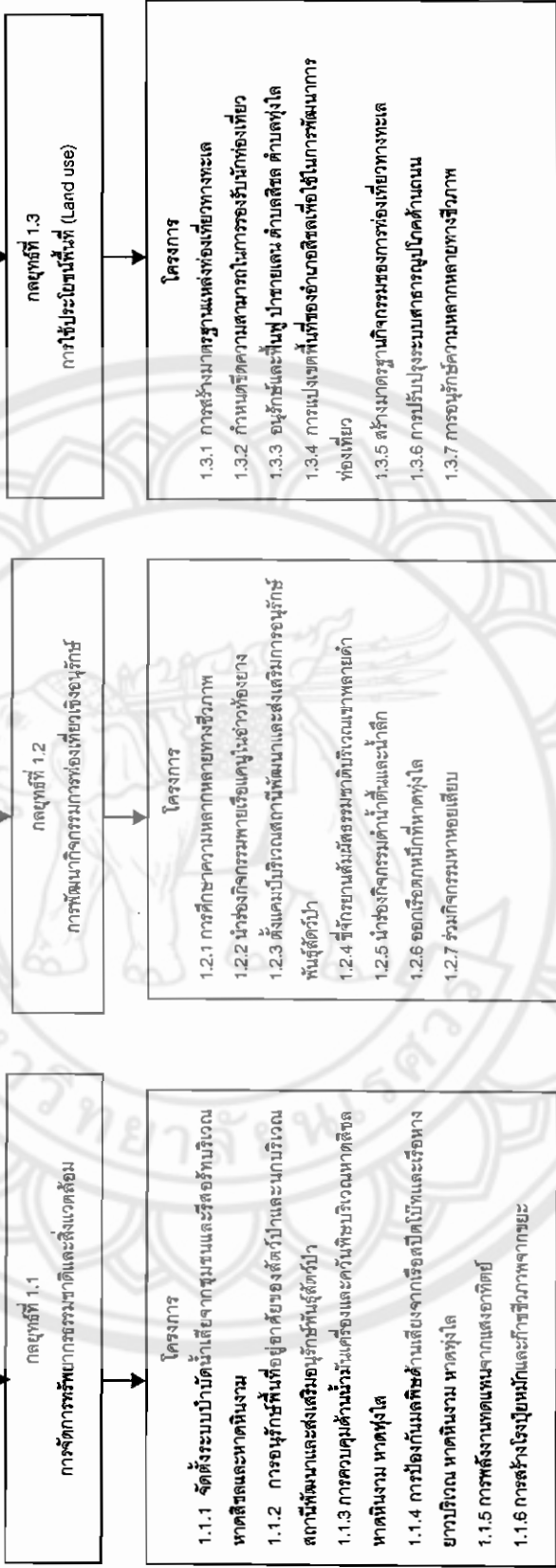

ภาพ 92 แสดงแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์ : อำเภอสิชลจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพและมาตรฐานโดดเด่นเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าระดับสูง ควบคู่ไปกับพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและฟื้นฟูมรดกด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต

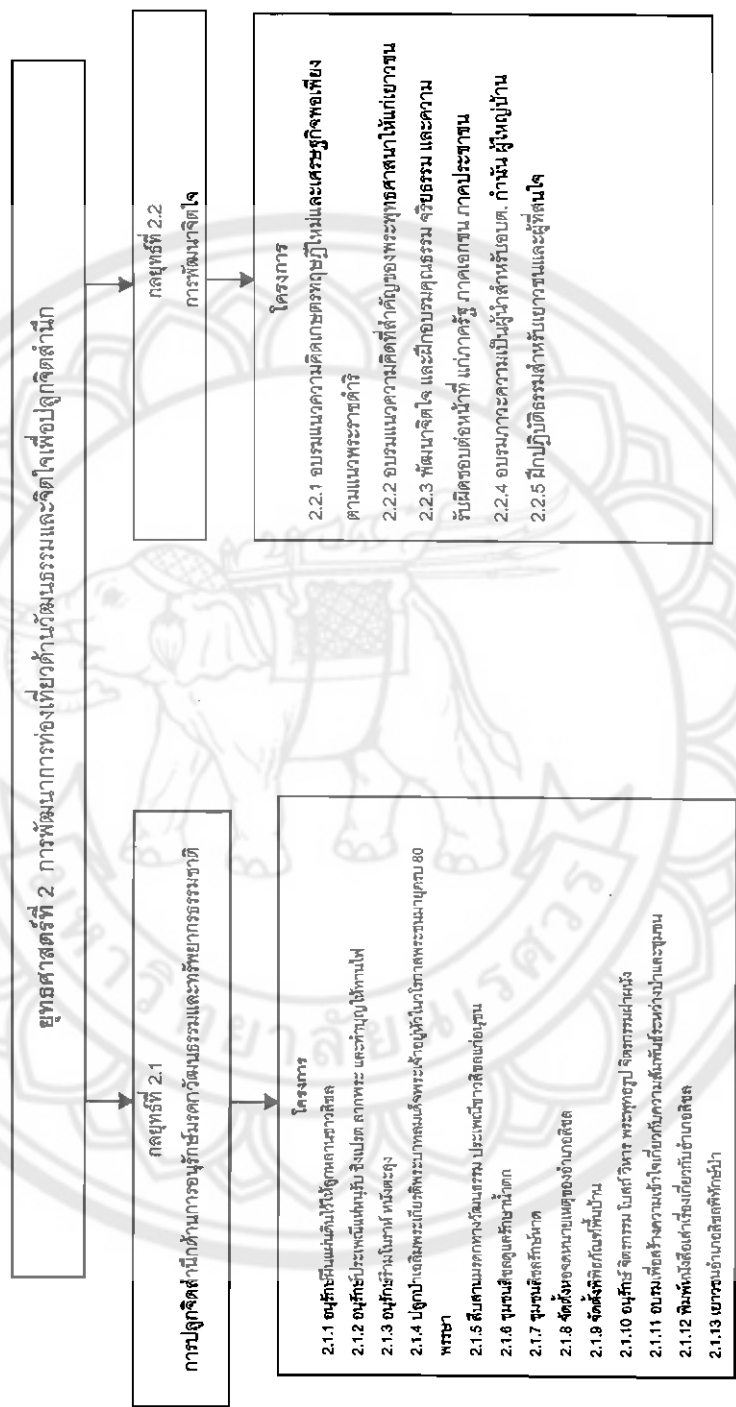
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

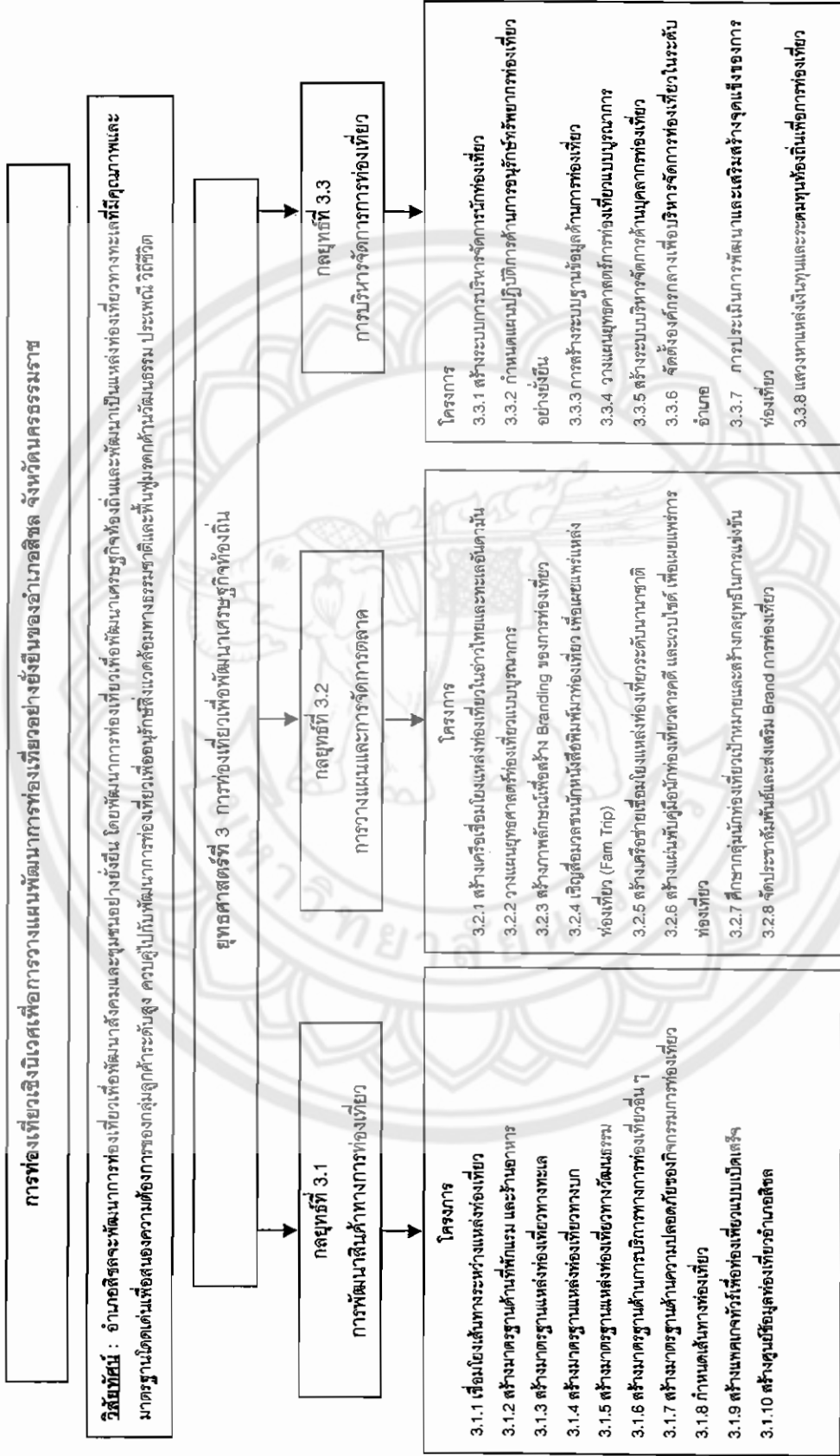
ภาพ 93 แสดงแผนยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิงขร จังหวัดนครราชสีมา

วิสัยทัศน์ : อำเภอสิงขรจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพและมาตรฐานโดดเด่นเพื่อสนองความต้องการของคู่ลูกค้ระดับสูง ควบคู่ไปกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและฟื้นฟูบูรณคดีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต

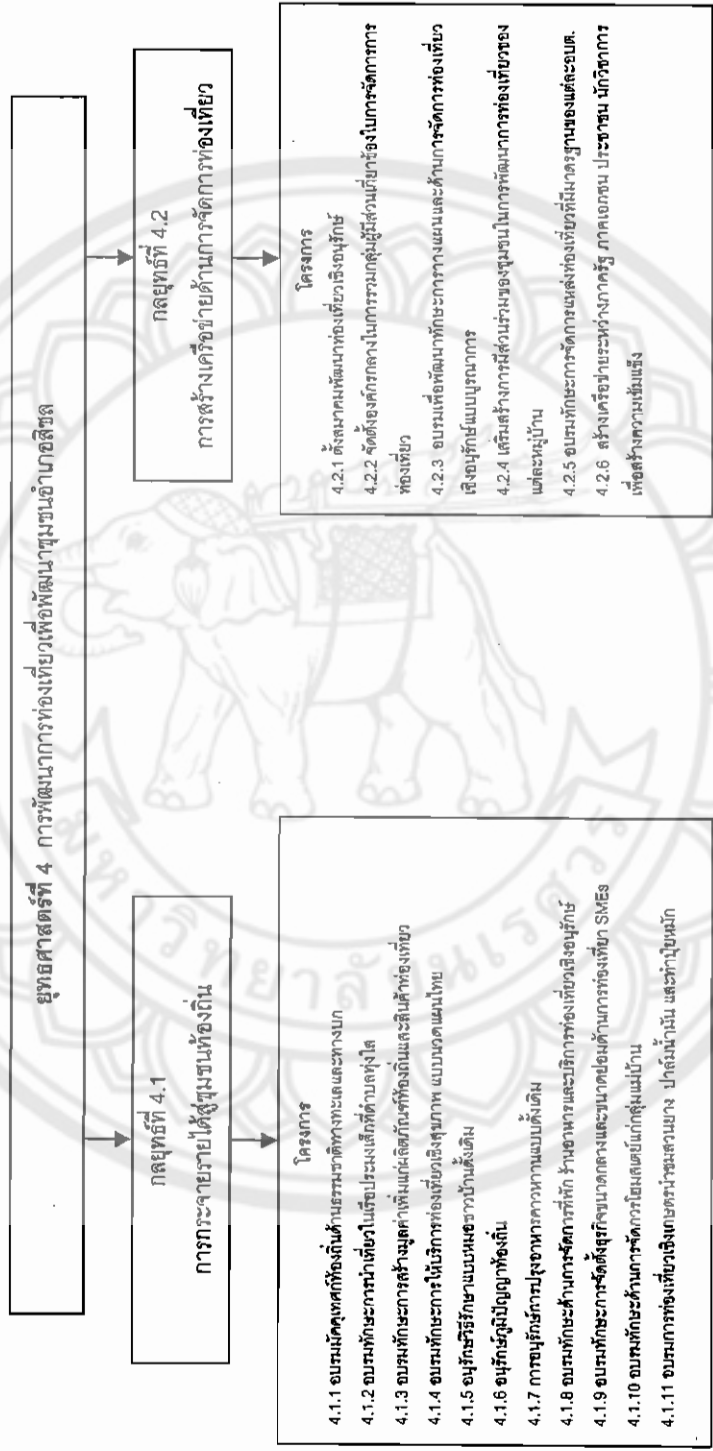
ภาพ 94 แสดงแผนยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและจิตใจเพื่อปลูกจิตสำนึก

ภาพ 95 แสดงแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 การท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภออสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์ : อำเภออสิชลจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพและมาตรฐานโดดเด่นเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มผู้ค้าระดับสูง ควบคู่ไปกับพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและฟื้นฟูมรดกด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต

ภาพ 96 แสดงแผนยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนอำเภออสิชล

ในการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนดังที่นำเสนอโดยใช้รูปแบบการนำเสนอ Strategic Action นั้น เป็นเพียงขั้นตอนเริ่มต้นของการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเท่านั้น ในขั้นตอนที่จะมีการวางแผนปฏิบัติการที่ชัดเจนและละเอียดต่อไปนี้จะต้องมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ (SEA) ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ระดับนโยบาย แผนงาน และกลุ่มโครงการ ตลอดจนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับโครงการ (EIA) เพื่อศึกษาทางเลือกที่หลากหลายของการพัฒนา เพื่อหาแนวทางป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น (Mitigation) ได้ ตลอดจนในกรณีเกิดวิกฤต หรือเหตุการณ์ที่อยู่เหนือความคาดหมาย มีความจำเป็นต้องปรับแผนตามความเหมาะสมเพื่อให้สามารถพัฒนาต่อไปได้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในพื้นที่อำเภอไทยจะให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวในทะเลฝั่งอำเภอไทยเพิ่มมากขึ้นและมีจำนวนวันค้างคืนเพิ่มขึ้นเช่นกัน
2. ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ระดับชาติได้มีการกำหนดให้มีการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ (SEA) สำหรับโครงการระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัดและโครงการเฉพาะด้าน เช่น ด้านพลังงาน การท่องเที่ยว เกษตร ตลอดจนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรให้มีการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่ทุกภาคของประเทศไทย โดยขยายผลจากโครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอำเภอสิชล
3. ในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนควรมีการบูรณาการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จากทุกภาคส่วนเข้ามาระดมความคิดเห็นเพื่อหาทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดมาปฏิบัติการ
4. ในด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาดของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชลในรายละเอียดต่อไปนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้นำแนวคิดทฤษฎีด้าน Balanced Scorecard และแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) มาประยุกต์ใช้โดยให้ความสำคัญกับทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ (Intangible asset) ของพื้นที่ เช่นมีชื่อเสียงระดับนานาชาติ ได้แก่ ชายหาดอ่าวท่องเที่ยว หาดทุ่งไผ่ หาดสิชล หาดหินงาม พร้อมทั้งนำมามุมมองในการสร้างแผนที่ยุทธศาสตร์ของทฤษฎี Balanced Scorecard มากำหนด Strategy Map ของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของอำเภอสิชล อันได้แก่ มิติด้านการเงิน มิติด้านลูกค้า มิติด้านกระบวนการภายในและมิติด้านการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร

5. ในส่วนที่เกี่ยวกับการ Branding การท่องเที่ยวอำเภอสิชลนั้นควรมีการกำหนดโครงการ Branding ทั้งระดับโลกและระดับประเทศเพื่อยกระดับสินค้าและบริการสู่รับมาตรฐานและสร้างความโดดเด่นเพื่อให้ Brand Image อำเภอสิชลเป็นที่จดจำของคนทั่วโลก

6. ควรมีการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาโรงแรม และรีสอร์ทตลอดจนที่พักแรมอื่น ๆ ให้เป็นที่พักแรมเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบโครงการระยะสั้น เพื่อสนองตอบความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ชอบท่องเที่ยวธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่องขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่อำเภอสิชล เนื่องจากพื้นที่มีความเสี่ยงต่อผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศได้ง่าย และยังมีความเป็นธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลของอำเภอสิชล
2. ควรมีการวิจัยเรื่องกลุ่มตลาดเป้าหมายของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยศึกษาความต้องการ รูปแบบกิจกรรม แรงจูงใจ ในระดับการวิเคราะห์กลุ่มตลาด
3. ควรมีการวิจัยด้านการป้องกันผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ผลกระทบต่อสังคม และผลกระทบจากเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวของอำเภอสิชล
4. ควรมีการวางแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว 10 ปี เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการกำหนดยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์โดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10
5. ควรมีการทำวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติกับสิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย